

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 888

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 decembrie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
276. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat.....	2-5	118. — Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule	19-22
1.266. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat	5	120. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență.....	23-24
★		123. — Ordonanță de urgență pentru abrogarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă	25
280. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România	6-7	125. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	26
1.270. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România	7	126. — Ordonanță de urgență pentru modificarea alin. (2) și (4) ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2005 privind unele măsuri pentru derularea și finalizarea privatizării societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice „Electrică Moldova” — S.A. și „Electrică Oltenia” — S.A.	27
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
281. — Lege pentru abrogarea unor reglementări din domeniul ajutorului de stat în agricultură și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010	7-8	1.036. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind introducerea unor restricții de circulație pe drumul național DN 1 (E 60), sectorul București—Ploiești—Brașov	28-30
1.271. — Decret privind promulgarea Legii pentru abrogarea unor reglementări din domeniul ajutorului de stat în agricultură și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010	8	2.885. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii ianuarie 2011	30-32
★			
288. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori	9-12		
1.283. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.....	12		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.612 din 15 decembrie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) l.c) și IV. e), art. 53 alin. (3) și art. 196 lit. b), e), r) și s) din Legea privind sistemul unitar de pensii publice, precum și a legii în ansamblul său	13-18		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 20 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatele (1), (2), (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) În sensul prezentei legi, termenul *familie* desemnează soțul și soția sau soțul, soția și copiii lor necăsătoriți, aflați în întreținerea acestora, care locuiesc și gospodăresc împreună.

(2) Se consideră familie și persoana care locuiește și gospodărește împreună cu copiii aflați în întreținerea sa și se află în una dintre următoarele situații:

a) este necăsătorită;

b) este văduvă;

c) este divorțată;

d) al cărei soț/soție este declarat/declarată dispărut/dispărută prin hotărâre judecătorească;

e) nu a împlinit vârsta de 18 ani și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)—d).

(4) În sensul alin. (1) se asimilează termenului *familie* bărbatul și femeia necăsătoriți, cu copiii lor și ai fiecăruia dintre ei, aflați în întreținerea acestora, care locuiesc și gospodăresc împreună.

(6) Prin termenul *persoană singură* se înțelege persoana care a împlinit vârsta de 18 ani, care locuiește singură și nu se mai află în întreținerea părinților.”

2. La articolul 6, alineatele (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Primarii au obligația să întocmească (un plan de acțiuni sau de lucrări de interes local pentru repartizarea orelor de muncă prevăzute la alin. (2), să țină evidența efectuării acestor ore și să asigure instructajul privind normele de tehnică a securității muncii pentru toate persoanele care prestează acțiuni ori lucrări de interes local. Planul de acțiuni sau de lucrări de interes local se aprobă anual prin hotărâre a consiliului local. În funcție de solicitările venite din partea instituțiilor partenere în organizarea și evidența orelor de muncă, planul de acțiuni sau de lucrări de interes local poate fi reactualizat pe parcursul anului și aprobat prin hotărâre a consiliului local.

(8) Primarul are obligația să afișeze planul de acțiuni sau de lucrări de interes local prevăzut la alin. (7), lista cuprinzând beneficiarii de ajutor social, precum și persoanele care urmează să efectueze acțiuni sau lucrări de interes local.”

3. La articolul 6, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Documentele prevăzute la alin. (8) se transmit agențiilor pentru prestații sociale județene, respectiv a municipiului București, în luna următoare aprobării acestora prin hotărâre a consiliului local.”

4. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Agenția teritorială pentru ocuparea forței de muncă va transmite primarilor, în prima zi a fiecărei luni, tabelul nominal cu persoanele care sunt în căutarea unui loc de muncă ori au participat la serviciile pentru stimularea ocupării forței de muncă și de formare profesională oferite de aceste agenții.”

5. La articolul 7², literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) asigură creșterea și îngrijirea, potrivit legii, a unuia sau a mai multor copii în vârstă de până la 7 ani și până la 18 ani în cazul copilului cu handicap grav sau accentuat, dovedit prin certificat eliberat de Comisia pentru protecția copilului;

b) asigură îngrijirea uneia sau a mai multor persoane cu handicap grav ori accentuat sau persoane vârstnice dependente care nu beneficiază de asistent personal sau îngrijitor la domiciliu, în condițiile legii.”

6. La articolul 8, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Listele prevăzute la alin. (2) și (3), precum și limitele prevăzute la alin. (4) se actualizează anual prin hotărâre a Guvernului. Consiliile locale, în funcție de condițiile specifice, au obligația de a aproba listele prevăzute la alin. (2)—(4).”

7. La articolul 12, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Primarul și secretarul unității administrativ-teritoriale răspund, în condițiile legii, de realitatea și legalitatea operațiunilor de stabilire a dreptului la ajutorul social, inclusiv a cuantumului acestuia.”

8. Articolul 13¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13¹. — (1) Plata ajutorului social se asigură de către agențiile pentru prestații sociale județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare *agenții teritoriale*, prin decizie a directorului.

(2) Emiterea deciziei prevăzute la alin. (1) are la bază dispoziția primarului privind acordarea dreptului, însoțită de copia cererii de acordare a ajutorului social și a declarației pe propria răspundere, precum și de copia fișei de calcul. Modelul deciziei se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(3) Până la data de 5 a fiecărei luni, primarul are obligația de a transmite la agenția teritorială, pentru luna anterioară, următoarele:

a) documentele prevăzute la alin. (2), pentru noile drepturi de ajutor social stabilite, pe bază de borderou, al cărui model este prevăzut în normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi;

b) situația centralizatoare privind titularii ajutorului social și sumele de plată;

c) documentele privind situația lunară cu activitățile realizate din planul de acțiuni sau de lucrări de interes local.

(4) Situația centralizatoare prevăzută la alin. (3) lit. b) reprezintă document de plată și se transmite atât în original, semnat de primar, cât și în format electronic. Modelul situației centralizatoare este prevăzut în normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.”

9. După articolul 13¹ se introduce un nou articol, articolul 13², cu următorul cuprins:

„Art. 13². — (1) Plata ajutorului social se realizează, după caz, în funcție de opțiunea beneficiarului, pe bază de mandat poștal, în cont curent personal sau în cont de card.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (2) se poate asigura plata ajutorului social prin stat de plată. Modul de organizare se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(3) În cazul plății dreptului de ajutor social prin mandat poștal, cheltuielile pentru transmiterea drepturilor se stabilesc în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 24/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul social și al locuințelor de serviciu, aprobată prin Legea nr. 206/2007.

(4) În cazul achitării ajutorului social în cont curent personal sau în cont de card, agențiile teritoriale efectuează plata prin unitățile bancare pe bază de borderou, cu plata unui comision bancar.

(5) Comisionul bancar prevăzut la alin. (4) nu poate fi mai mare de 0,1% din dreptul achitat și va fi stabilit prin negociere, la nivel teritorial, între agențiile teritoriale și unitățile bancare.

(6) Fondurile necesare achitării cheltuielilor pentru transmiterea drepturilor și a comisionului bancar pentru plata ajutorului social se suportă din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale din aceleași fonduri din care se suportă plata ajutorului social.”

10. Articolul 14¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14¹. — (1) După stabilirea dreptului de ajutor social, titularul ajutorului social are obligația de a depune, din 3 în 3 luni, la primăria localității sau, după caz, a sectorului municipiului București, în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința, o declarație pe propria răspundere privind componența familiei și veniturile realizate de membrii acesteia, însoțită de o adeverință eliberată de autoritatea competentă cu privire la veniturile realizate supuse impozitului pe venit. Modelul declarației pe propria răspundere este prevăzut în normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(2) Personalul prevăzut la art. 11 alin. (3) verifică menținerea condițiilor de acordare a ajutorului social pe baza declarației pe propria răspundere și a adeverinței eliberate de autoritatea competentă, precum și a informațiilor ce vor fi furnizate de serviciul de specialitate al primăriei cu privire la bunurile mobile și imobile deținute de familia beneficiară.

(3) În vederea urmăririi respectării condițiilor de acordare a dreptului la ajutorul social, primarii dispun efectuarea de anchete sociale la interval de 3 luni sau ori de câte ori este nevoie.

(4) În cazul în care solicitantul refuză să furnizeze informațiile necesare pentru întocmirea anchetei sociale prevăzute la alin. (3), devin aplicabile prevederile art. 11 alin. (6).

(5) Neîndeplinirea de către titularul ajutorului social a obligației prevăzute la alin. (1) atrage suspendarea dreptului la ajutorul social începând cu luna următoare celei în care s-a constatat neîndeplinirea obligației, prin dispoziție a primarului.

(6) În cazul în care se constată situații ce conduc la modificarea cuantumului, suspendarea sau încetarea dreptului la ajutor social, primarul emite o nouă dispoziție scrisă.”

11. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Persoanele apte de muncă pentru care se acordă ajutorul social au obligația să dovedească cu acte, în fiecare lună, că îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 7 alin. (1).

(2) Agenția teritorială pentru ocuparea forței de muncă transmite primarilor, în fiecare lună, tabelul nominal cu persoanele din familiile beneficiare de ajutor social care s-au încadrat în muncă, au refuzat un loc de muncă oferit și, respectiv, care au plecat cu contract de muncă în străinătate.

(3) Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) atrage suspendarea dreptului la ajutorul social.”

12. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 6 alin. (2) atrage suspendarea dreptului la ajutorul social.”

13. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Dispozițiile primarului prevăzute la art. 13, art. 14 alin. (3) și art. 14¹ alin. (5) și (6) se comunică agenției teritoriale în termenul prevăzut la art. 13¹ alin. (3), pe bază de borderou.

(2) Pe baza dispoziției primarului comunicate potrivit alin. (1), directorul agenției teritoriale emite, după caz, decizia de modificare a cuantumului ajutorului social, de modificare a titularului ajutorului, precum și de suspendare a plății ajutorului social. Modelul deciziei se stabilește prin normele metodologice.

(3) Decizia prevăzută la alin. (2) se comunică titularului în termen de maximum 30 de zile de la data emiterii acesteia și se aplică începând cu luna următoare emiterii.”

14. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În situația în care agenția teritorială constată, pe baza documentelor transmise de primar prevăzute la art. 13¹ alin. (3), că s-a stabilit un cuantum eronat al ajutorului social sau că pe o perioadă de 3 luni consecutive se înregistrează mandate poștale returnate pentru titularul ajutorului social, plata ajutorului social se suspendă începând cu luna următoare celei în care s-a făcut constatarea, numai prin decizie a directorului.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), directorul agenției teritoriale solicită primăriei în a cărei rază teritorială locuiește familia sau persoana singură verificarea situației.

(3) După verificare, drepturile neridicate de către titular se achită acestuia, după caz, în același cuantum sau în cuantum modificat, pe bază de cerere înregistrată la agenția teritorială, dacă cele constatate nu conduc la încetarea dreptului.”

15. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Prezentarea de către titular a dovezilor prevăzute la art. 14¹ alin. (1) și art. 15 alin. (1), în luna următoare celei în care s-a produs suspendarea efectivă a plății, sau efectuarea obligațiilor prevăzute la art. 6 alin. (2) are ca efect reluarea plății drepturilor începând cu luna următoare.”

16. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Dreptul la ajutor social încetează în următoarele situații:

a) în cazul în care beneficiarii nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege;

b) în cazul în care dreptul la ajutor social, respectiv plata acestuia au fost suspendate și, în termen de 3 luni de la data suspendării plății, nu au fost îndeplinite obligațiile prevăzute la art. 6 alin. (2), art. 14¹ alin. (1) și la art. 15 alin. (1);

c) în cazul în care, după verificarea prevăzută la art. 18 alin. (2), se constată că beneficiarul ajutorului social nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege;

d) în cazul în care, pe parcursul acordării dreptului la ajutor social, beneficiarii refuză să furnizeze informații cu privire la membrii familiei sau la veniturile realizate, potrivit prevederilor art. 14¹ alin. (4).

(2) Încetarea dreptului la ajutor social se face prin dispoziție scrisă a primarului.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), primarul, în termenul prevăzut la art. 13¹ alin. (3), transmite agenției teritoriale dispozițiile de încetare a dreptului la ajutor social, pe bază de borderou.

(4) Încetarea plății ajutorului social se face prin decizie a directorului agenției teritoriale, pe baza documentelor prevăzute la alin. (3), începând cu luna următoare celei în care s-a constatat situațiile prevăzute la alin. (1).

(5) Decizia directorului agenției teritoriale se comunică titularului în termen de 30 de zile de la data emiterii.”

17. Articolul 20¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20¹. — (1) În cazul în care se constată că dreptul la ajutorul social a fost stabilit pe baza unor date eronate privind componența familiei sau veniturile realizate ori pe parcursul acordării au intervenit modificări ale acestora, primarul emite dispoziție de suspendare a dreptului pe care o transmite directorului agenției teritoriale în vederea emiterii deciziei de suspendare a plății ajutorului social și verifică cauzele care au generat această situație.

(2) În situația în care, în urma verificării prevăzute la alin. (1), se constată că familia sau persoana singură are dreptul în continuare la ajutorul social în cuantumul anterior stabilit, drepturile neridicate de către titular se achită acestuia, pe bază de cerere înregistrată la agenția teritorială.

(3) În cazul în care, în urma verificării prevăzute la alin. (1), se constată că familia sau persoana singură are dreptul la un ajutor social în sumă mai mare sau, după caz, mai mică, noul cuantum se stabilește printr-o nouă dispoziție scrisă a primarului.”

18. La articolul 21, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Recuperarea sumelor plătite necuvenit cu titlu de ajutor social se face de către agenția teritorială, prin decizie a directorului, care se comunică debitorului în termen de 15 zile de la emitere.

(3) Decizia de recuperare constituie titlu executoriu de la data comunicării.”

19. Capitolele II¹ și III se abrogă.

20. După titlul capitolului IV se introduc două noi articole, articolele 26¹ și 26², cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. — (1) Persoana singură beneficiară de ajutor social, precum și persoanele care fac parte din familiile beneficiare de ajutor social au dreptul la asigurare socială de sănătate, cu plata contribuției din alte surse, în condițiile legii.

(2) Contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele singure sau persoanele care fac parte din familiile beneficiare de ajutor social se plătește de către agențiile teritoriale și se stabilește prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra cuantumului ajutorului social.

(3) Agențiile teritoriale au obligația, lunar, să vireze caselor de asigurări de sănătate teritoriale contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate și să transmită evidența obligațiilor de plată către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 26². — (1) Începând cu anul 2011, prima obligatorie pentru asigurarea locuinței în condițiile Legii nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren sau inundațiilor, în cazul beneficiarilor de ajutor social, se plătește de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Prima obligatorie se asigură din ajutorul social convenit, stabilit prin dispoziție a primarului.

(3) Procedura de plată a primei obligatorii se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.”

21. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Fondurile necesare pentru plata ajutorului social, precum și pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate se suportă din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Cheltuielile administrative pentru verificarea îndeplinirii condițiilor și stabilirii dreptului la ajutorul social, inclusiv pentru activitățile prevăzute la art. 6 alin. (2), se suportă din veniturile proprii ale bugetelor locale.

(3) Lunar, până la data de 15 a lunii, agențiile teritoriale transmit Agenției Naționale pentru Prestații Sociale, pe baza borderourilor prevăzute la art. 13¹ alin. (3), fundamentarea necesarului de credite pentru plata ajutorului social.

(4) Pe baza fundamentărilor prevăzute la alin. (3), Agenția Națională pentru Prestații Sociale solicită Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, până la data de 20 a fiecărei luni, necesarul de credite bugetare centralizat.”

22. Articolul 28¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28¹. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) nesesizarea primarului de către secretarul comunei, al orașului, al municipiului sau al sectorului municipiului București, după caz, a situațiilor în care nu se respectă termenele prevăzute la art. 11 alin. (1) și (2), art. 12 alin. (2) și art. 14¹ alin. (3);

b) neîndeplinirea de către primar a obligațiilor prevăzute la art. 6 alin. (4) și alin. (7)—(9), art. 8 alin. (4), art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (2), art. 13¹ alin. (3) și (4), art. 14¹ alin. (3), art. 17 alin. (1) și art. 20 alin. (3).

(2) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei următoarele fapte:

a) neîntocmirea de către personalul serviciului public de asistență socială din subordinea consiliului local sau, după caz, de persoanele cu atribuții în domeniul asistenței sociale din aparatul propriu de specialitate al autorităților administrației publice locale a documentațiilor specifice, inclusiv a proiectelor de dispoziție, precum și nedepunerea acestora, spre a fi semnate de primar, înainte de împlinirea termenelor prevăzute la art. 11 alin. (1) și (2), art. 12 alin. (2) și (3) și art. 14¹ alin. (3), precum și neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 8 alin. (4);

b) neîndeplinirea de către agențiile teritoriale pentru ocuparea forței de muncă a obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (2).

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei neîndeplinirea de către titularul ajutorului social a obligației prevăzute la art. 14 alin. (1) și art. 14¹ alin. (1).

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac după cum urmează:

a) de către personalul anume împuternicit din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (2);

b) de către primari sau persoanele împuternicite în acest scop de aceștia, în cazul contravenției prevăzute la alin. (3).

(5) Cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute la alin. (1)—(3) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(6) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1)—(3), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(7) Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la alin. (1)—(3), se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Procesele-verbale întocmite de către personalul anume împuternicit în condițiile alin. (4) lit. a) vor fi depuse în fotocopie la primarul comunei, al orașului, al municipiului sau al sectorului municipiului București, după caz.”

23. După articolul 28¹ se introduce un nou articol, articolul 28², cu următorul cuprins:

„Art. 28². — Declararea unui număr mai mare de membri de familie sau declararea unor venituri mai mici decât cele reale, în scopul de a obține foloase materiale necuvenite, constituie infracțiune și se pedepsește potrivit dispozițiilor Codului penal.”

24. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Dispoziția primarului privind acordarea, neacordarea, modificarea, suspendarea, încetarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, schimbarea titularului acestora, precum și deciziile corespunzătoare ale directorului executiv, inclusiv cele de recuperare a sumelor încasate necuvenit, se pot ataca potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

25. Articolul 31 se abrogă.**26. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 33. — (1) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale verifică respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Agenția Națională pentru Prestații Sociale monitorizează aplicarea prevederilor prezentei legi și transmite Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale lunar raportul statistic privind numărul titularilor de ajutor social și plățile efectuate.

(3) În baza controlului intern, Agenția Națională pentru Prestații Sociale verifică, prin sondaj, la nivelul agențiilor teritoriale, corectitudinea datelor, precum și stabilirea plății ajutorului social. Neregulile constatate se sancționează în condițiile legii.”

27. În tot cuprinsul legii, sintagma „direcțiile generale de muncă și solidaritate socială județene, respectiv Direcția generală de muncă și solidaritate socială a municipiului București” se înlocuiește cu sintagma „agențiile teritoriale”.

Art. II. — (1) Plata drepturilor de ajutor social aferente lunii decembrie 2010, precum și a drepturilor restante până la 31 decembrie 2010 se efectuează de către agențiile teritoriale.

(2) În vederea asigurării plății drepturilor prevăzute la alin. (1), primarii transmit agențiilor teritoriale situația privind beneficiarii de ajutor social și sumele convenite acestora, întocmită potrivit modelului aprobat prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi, până la 25 ianuarie 2011.

(3) Situația prevăzută la alin. (2) reprezintă document de plată, se semnează de către primar și se transmite obligatoriu

agenției teritoriale atât în scris, cât și în format electronic. Răspunderea asupra corectitudinii datelor înscrise revine în integralitate primarului și personalului care a întocmit situația.

(4) Situația prevăzută la alin. (2) va cuprinde și solicitările de ajutor social depuse în perioada noiembrie—decembrie 2010, pentru care primarii au emis dispoziții de acordare.

Art. III. — Până la data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Națională pentru Prestații Sociale are obligația de a modifica sistemul informatic integrat pentru administrarea prestațiilor sociale.

Art. IV. — În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale va supune aprobării prin hotărâre a Guvernului modificările și completările corespunzătoare ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.010/2006.

Art. V. — Prevederile art. I intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2011.

Art. VI. — Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. VII. — De la data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile art. 260 alin. (1) lit. a) și d) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 3 alin. (4) și ale art. 12 alin. (2) din Legea nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 10 noiembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 24 decembrie 2010.
Nr. 276.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 23 decembrie 2010.
Nr. 1.266.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 17 alineatul (1), partea introductivă a literei h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) dreptul de a i se elibera un document temporar de identitate, a cărui valabilitate va fi prelungită periodic de Oficiul Român pentru Imigrări. Solicitantul care nu dispune de mijloacele materiale necesare pentru plata taxei aferente eliberării sau prelungirii documentului temporar de identitate este scutit de plata acestei taxe. În lipsa unor documente care să certifice identitatea solicitantului, în documentul temporar de identitate va fi menționată identitatea declarată. Un astfel de document nu se va elibera.”

2. La articolul 17 alineatul (1), litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) dreptul de a primi acces la piața forței de muncă în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români, după expirarea unei perioade de un an de la data depunerii cererii de azil, dacă solicitantul de azil se mai află în procedura de determinare a unei forme de protecție;”

3. La articolul 17, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru a beneficia de drepturile prevăzute la alin. (1) lit. m)—p), Oficiul Român pentru Imigrări poate atribui solicitantului de azil, la cerere, un cod numeric personal care se înscrie în documentul temporar de identitate.”

4. La articolul 20 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să rămână pe teritoriul României și să obțină permis de ședere și document de călătorie pentru trecerea frontierei de stat. Beneficiarului unei forme de protecție i se atribuie un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere și în documentul de călătorie pentru trecerea frontierei de stat;”

5. La articolul 20, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Permisele de ședere prevăzute la alin. (1) lit. a) se eliberează pentru o perioadă de 3 ani în cazul persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat, respectiv pentru o perioadă de un an, persoanelor cărora li s-a acordat protecție subsidiară. După expirare, se va elibera un nou permis de ședere cu aceeași valabilitate.”

6. La articolul 20, după alineatul (6) se introduc trei noi alineate, alineatele (7)—(9), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul beneficiarilor unei forme de protecție cărora li se aplică prevederile art. 6 alin. (3), permisul de ședere nu va fi eliberat sau valabilitatea acestuia va înceta.

(8) Documentele de călătorie prevăzute la alin. (1) lit. a) se eliberează, la cerere, beneficiarilor statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare pentru o perioadă de 2 ani, fără posibilitatea prelungirii valabilității. După expirare, se va elibera un nou document de călătorie cu aceeași valabilitate.

(9) Beneficiarilor statutului de refugiat și ai protecției subsidiare aflați în străinătate, care nu mai posedă documente

de călătorie valabile, li se vor elibera de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu avizul Oficiului Român pentru Imigrări, titluri de călătorie numai pentru revenirea în țară. Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului pe teritoriul României. Forma și conținutul titlului de călătorie se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.”

7. La articolul 21, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Beneficiarul unei forme de protecție, posesor al unui permis de ședere sau, după caz, al unui document de călătorie este obligat:

a) să depună personal, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea valabilității permisului de ședere sau a documentului de călătorie, toate actele necesare în vederea eliberării de noi documente;

b) să declare furtul documentului de călătorie, în termen de 48 de ore, la cea mai apropiată unitate de poliție din țară sau, după caz, de pe teritoriul statului în care s-a produs evenimentul, solicitând eliberarea unei adeverințe care să ateste declararea evenimentului respectiv;

c) să declare pierderea documentului de călătorie, în termen de 48 de ore de la constatarea evenimentului, la cea mai apropiată unitate de poliție sau la autoritatea care l-a eliberat, iar în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României;

d) să declare distrugerea sau deteriorarea documentului de călătorie la autoritatea competentă, cu ocazia solicitării eliberării unui nou document;

e) să declare furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea permisului de ședere, în termen de cel mult 5 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații, la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări, caz în care i se va elibera un nou permis de ședere cu aceeași valabilitate.

(4) În cazul minorilor, obligațiile prevăzute la alin. (3) revin părinților sau reprezentantului legal, cu excepția celor cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani, care pot depune personal actele pentru eliberarea permisului de ședere sau, după caz, a documentului de călătorie, cu acordul părinților ori al reprezentantului legal.”

8. La articolul 71, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) apreciază că a fost făcută dovada legăturii de rudenie de către beneficiarul formei de protecție sau, după caz, a încheierii căsătoriei anterior intrării pe teritoriul României, va solicita misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare ale României acordarea vizei de scurtă ședere pentru membrii de familie prevăzuți la alin. (1), care dețin documente de călătorie valabile.”

9. La articolul 71, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru membrii de familie prevăzuți la alin. (1) care nu dețin documente de călătorie valabile, sunt în imposibilitatea de a le obține și se află în afara țării de origine, la solicitarea funcționarului prevăzut la art. 48 alin. (2), misiunile diplomatice

sau oficiile consulare ale României eliberează titluri de călătorie dintre cele prevăzute la art. 20 alin. (9) și acordă viză de scurtă ședere în vederea intrării în țară. Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului pe teritoriul României.”

Art. II. — Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 24 decembrie 2010.
Nr. 280.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 23 decembrie 2010.
Nr. 1.270.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru abrogarea unor reglementări din domeniul ajutorului de stat în agricultură și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.036 din 28 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 24 iunie 2002, cu modificările ulterioare;

c) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 20 decembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 387/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) art. 8, 11, 23, 27, 29 și 35 din Legea zootehniei nr. 72/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 31 ianuarie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

e) Legea creditului agricol pentru producție nr. 150/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 19 aprilie 2003, cu modificările ulterioare;

f) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2005 privind finanțarea de la bugetul de stat a unor măsuri pentru conservarea și utilizarea resurselor genetice animale în stare critică, în pericol de dispariție și a celor vulnerabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.189 din 29 decembrie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 137/2006;

g) art. 7 din Legea nr. 37/2006 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 3 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare;

h) art. 9 alin. (1) lit. f), art. 68 și 69 din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 13 februarie 2009, cu completările ulterioare.

(2) Măsurile adoptate în baza actelor normative prevăzute la alin. (1), aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se finalizează conform dispozițiilor în vigoare la data inițierii acestora, dacă respectivele măsuri au fost aplicate anterior datei de 1 ianuarie 2010 și produc efecte și după această dată.

Art. II. — După articolul 20 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 30 ianuarie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — Măsurile adoptate în baza Legii nr. 231/2005, cu modificările și completările ulterioare, se finalizează conform dispozițiilor în vigoare la data inițierii acestora.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 24 decembrie 2010.

Nr. 281.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru abrogarea unor reglementări din domeniul ajutorului de stat în agricultură și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru abrogarea unor reglementări din domeniul ajutorului de stat în agricultură și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 23 decembrie 2010.

Nr. 1.271.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50 din 9 iunie 2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Prezenta ordonanță de urgență se aplică contractelor de credit, cu următoarele excepții:

a) contracte de închiriere sau de leasing, în cazul în care obligația de cumpărare a obiectului contractului nu este stabilită nici prin respectivul contract, nici prin alt contract separat;

b) contracte de credit sub forma «descoperitului de cont», pe baza cărora creditul trebuie rambursat în termen de o lună;

c) contracte de credit pe baza cărora creditul este acordat fără dobândă și fără alte costuri, precum și contracte de credit cu termen de rambursare într-o perioadă de 3 luni și pentru care sunt de plătit numai costuri nesemnificative. Prin *costuri nesemnificative* se înțelege costuri de până la 0,5% din valoarea contractului de credit;

d) contracte de credit acordate de către un angajator angajaților săi cu titlu accesoriu, ca sprijin pentru aceștia, fără dobândă sau cu o dobândă anuală efectivă mai mică decât cea practică pe piață și care nu se oferă în general publicului;

e) contracte de credit încheiate cu firmele de investiții, așa cum sunt definite la art. 2 alin. (2) lit. p) și x) din Regulamentul nr. 32/2006 privind serviciile de investiții financiare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 121/2006, cu modificările ulterioare, sau cu instituțiile de credit definite la art. 7 alin. (1) pct. 10, 11 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în scopul de a permite unui investitor să efectueze o tranzacție referitoare la unul sau mai multe instrumente financiare dintre cele prevăzute la art. 2 pct. 1 din Regulamentul nr. 31/2006 privind completarea unor reglementări ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, în vederea implementării unor prevederi ale directivelor europene, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 106/2006, atunci când societatea de investiții sau instituția de credit care acordă creditul este implicată într-o astfel de tranzacție;

f) contracte de credit care sunt rezultatul unei hotărâri pronunțate de o instanță sau de o altă autoritate instituită conform prevederilor legale;

g) contracte de credit referitoare la amânarea, cu titlu gratuit, a plății unei datorii existente, neînțelegându-se prin acestea contractele de restructurare, de reeșalonare etc.;

h) contracte de credit la încheierea cărora consumatorului i se cere să pună la dispoziția creditorului un bun mobil, cu titlu de garanție, și în cazul cărora răspunderea juridică a

consumatorului este strict limitată la respectivul bun mobil oferit drept garanție. Nu se înțeleg prin aceasta contractele de credit în temeiul cărora bunul oferit drept garanție este însuși bunul finanțat;

i) contracte de credit referitoare la credite acordate unui public restrâns pe baza unei dispoziții legale de interes general, la rate ale dobânzii mai mici decât cele practicate în mod obișnuit pe piață sau fără dobândă ori în condiții care sunt mai avantajoase pentru consumator decât cele obișnuite de pe piață și cu dobânzi mai mici decât cele practicate în mod normal pe piață.”

2. La articolul 5, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Se aplică numai prevederile art. 1—10, art. 21—29, art. 31—34, art. 45, art. 46 alin. (1) lit. a)—i) și lit. m), art. 48, 50, 51, art. 54—57, art. 66—78 și ale art. 80—96 contractelor de credit încheiate de o organizație care îndeplinește următoarele condiții:”

3. La articolul 11 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pe hârtie sau pe alt suport durabil și sunt redactate în scris, vizibil și ușor de citit, fontul utilizat fiind Times New Roman, mărimea de minimum 12 p. În cazul în care informațiile sunt redactate pe hârtie, culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat formularul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat;”

4. La articolul 11, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Informațiile precontractuale trebuie redactate astfel încât să nu inducă în eroare consumatorii, prin utilizarea unor expresii tehnice, juridice sau specifice domeniului financiar-bancar, prin utilizarea de prescurtări sau inițiale ale unor denumiri, cu excepția celor prevăzute de lege sau de limbajul obișnuit. Termenii tehnici vor fi explicați la solicitarea consumatorului, în scris, fără costuri suplimentare.”

5. La articolul 14 alineatul (1), literele o) și t) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„o) o avertizare privind consecințele neefectuării plăților. Avertizarea trebuie să conțină, în mod obligatoriu, termenele la care se fac raportările la Biroul de Credit și termenul minim la care creditorul poate declanșa procedura de executare silită;

t) dreptul consumatorului de a primi gratuit un exemplar al proiectului de contract de credit în cazul creditelor garantate cu ipotecă, cu o altă garanție comparabilă sau cu un drept asupra unui bun imobil, precum și contractelor de credit al căror scop îl constituie dobândirea ori păstrarea drepturilor de proprietate asupra unui bun imobil existent sau proiectat ori renovarea, amenajarea, consolidarea, reabilitarea, extinderea sau creșterea valorii unui bun imobil. În acest caz, pct. 5 referitor la

alte aspecte juridice importante, rubrica 5, prevăzut în anexa nr. 2, se reformulează după cum urmează: «Dreptul de a primi proiectul de contract de credit. Aveți dreptul să primiți un exemplar al proiectului de contract de credit.» Această dispoziție nu se aplică în cazul în care în momentul cererii creditorul nu poate să încheie contractul de credit cu consumatorul conform normelor sale interne;».

6. La articolul 14 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cheltuieli estimative aferente constituirii ipotecii și evaluării garanțiilor.”

7. La articolul 22 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pe hârtie sau pe alt suport durabil și sunt redactate în scris, vizibil și ușor de citit, fontul utilizat fiind Times New Roman, mărimea de minimum 12 p. În cazul în care informațiile sunt redactate pe hârtie, culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat formularul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat;”.

8. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Fără a aduce atingere excepției prevăzute la art. 2 lit. b), în cazul contractelor de credit care sunt acordate sub forma «descoperit de cont» și care trebuie rambursate într-o perioadă de o lună, descrierea caracteristicilor principale ale serviciului financiar include cel puțin elementele prevăzute la art. 25 lit. c), e), f), g) și i).”

9. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Creditorul evaluează bonitatea consumatorului pe baza unui volum suficient de informații obținute, inclusiv de la consumator, și, după caz, pe baza consultării bazei de date relevante, înainte de încheierea unui contract de credit.”

10. La articolul 30, alineatul (3) se abrogă.

11. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Contractele de credit sunt redactate în scris, vizibil și ușor de citit, fontul utilizat fiind Times New Roman, mărimea de minimum 12 p, pe hârtie sau pe un alt suport durabil. În cazul în care contractul este redactat pe hârtie, culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat contractul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat.

(2) Contractele de credit trebuie să conțină informații complete, clare și ușor de înțeles, în limba română. Aceste informații vor fi detaliate sau explicate suplimentar de către bancă, la cererea expresă a consumatorului, înainte de semnarea contractului sub forma unei note, anexă la contract.”

12. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — La momentul semnării contractului, toate părțile contractante primesc câte un exemplar original al contractului de credit, cu excepția contractelor încheiate la distanță.”

13. La articolul 35 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) se interzice majorarea nivelului comisioanelor, tarifelor și spezelor bancare, cu excepția costurilor impuse prin legislație;

b) se interzic introducerea și perceperea de noi comisioane, tarife sau a oricăror alte speze bancare, cu excepția costurilor specifice unor produse și servicii suplimentare solicitate în mod expres de consumator, neprevăzute în contract ori care nu erau oferite consumatorilor la data încheierii acestuia. Aceste costuri neprevăzute vor fi percepute numai pe baza unor acte adiționale acceptate de consumator. Sunt exceptate costurile impuse prin legislație;”.

14. La articolul 35 alineatul (1), după litera d) se introduc două noi litere, literele e) și f), cu următorul cuprins:

„e) se interzice perceperea unui comision, unui tarif, unei speze bancare sau a oricărui alt cost, în cazul în care consumatorul dorește schimbarea datei de scadență a ratelor;

f) se interzice perceperea unor comisioane în situațiile în care consumatorii solicită schimbarea garanțiilor, în condițiile în care consumatorul plătește toate costurile aferente constituirii și evaluării noilor garanții.”

15. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Pentru creditul acordat, creditorul poate percepe numai: comision de analiză dosar, comision de administrare credit sau comision de administrare cont curent, compensație în cazul rambursării anticipate, costuri aferente asigurărilor și, după caz, dobânda penalizatoare, alte costuri percepute de terți, precum și un comision unic pentru servicii prestate la cererea consumatorilor.

(2) Comisionul de analiză dosar și cel unic vor fi stabilite în sumă fixă, aceeași sumă fiind percepută tuturor consumatorilor cu același tip de credit în cadrul aceleiași instituții de credit.

(3) Comisionul de administrare se percepe pentru monitorizarea/înregistrarea/efectuarea de operațiuni de către creditor în scopul utilizării/rambursării creditului acordat consumatorului. În cazul în care acest comision se calculează ca procent, acesta va fi aplicat la soldul curent al creditului.”

16. La articolul 37, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) dobânda va fi compusă dintr-un indice de referință EURIBOR/ROBOR/LIBOR la o anumită perioadă sau din rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, în funcție de valuta creditului, la care creditorul adaugă o anumită marjă fixă pe toată perioada derulării contractului;”.

17. La articolul 37, litera b) se abrogă.

18. La articolul 37, literele c)—e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) în acord cu politica comercială a fiecărei instituții de credit, creditorul poate reduce marja și/sau aplica un nivel mai redus al indicelui de referință, acesta având dreptul ca, pe parcursul derulării contractului, să revină la valoarea marjei menționate în contract la data încheierii acestuia și/sau la nivelul real al indicelui de referință;

d) modul de calcul al dobânzii trebuie indicat în mod expres în contract, cu precizarea periodicității și/sau a condițiilor în care survine modificarea ratei dobânzii variabile, atât în sensul majorării, cât și în cel al reducerii acesteia;

e) elementele care intră în formula de calcul al dobânzii variabile și valoarea acestora vor fi afișate pe site-urile de internet și la toate punctele de lucru ale creditorilor.”

19. După articolul 37 se introduce un nou articol, articolul 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. — În cazul în care debitorul solicită refinanțarea creditului la aceeași bancă, în măsura în care acesta s-a dovedit bun-platnic, banca va examina cererea și, în funcție de situația financiară a acestuia, poate acorda creditul de refinanțare, respectându-se toate condițiile noii oferte de creditare.”

20. La articolul 38, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

„(1)¹ Rambursarea creditelor se poate face în două moduri: prin rate egale (anuități) sau prin rate descrescătoare. Consumatorul are dreptul să aleagă modalitatea prin care dorește să ramburseze creditul.”

21. La articolul 38, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dobânda penalizatoare se calculează pe bază de procent fix și se aplică la sumele restante în conformitate cu prevederile contractului de credit, cu excepția sumelor provenite din calculul dobânzii.

(3) Rata dobânzii aplicabilă în cazul creditelor restante nu poate depăși cu mai mult de două puncte procentuale rata dobânzii aplicată atunci când creditul nu înregistrează restanță, în cazul în care consumatorul sau soțul/soția acestuia se afla în una dintre următoarele situații: șomaj, reducere drastică a salariului, deces. Prin *reducerea drastică a salariului* se înțelege o reducere de cel puțin 15% din valoarea acestuia. Această dobândă va fi percepută până la încetarea evenimentului care a generat reducerea veniturilor, dar nu mai mult de 12 luni. În caz de deces, perioada nu poate fi mai mică de 6 luni.”

22. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — În cazul imposibilității consumatorilor de a accepta majorarea dobânzii, creditorul nu are dreptul să denunțe unilateral sau să rezilieze contractul. Creditorul trebuie să facă o propunere, transmisă în scris, de reeșalonare sau de refinanțare a creditului, în raport cu veniturile actuale ale consumatorului.”

23. La articolul 40 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) creditorul poate declara scadent sau denunța unilateral contractul ori poate penaliza consumatorul în cazul afectării reputației creditorului;”

24. La articolul 40 alineatul (4), după litera b) se introduc două noi litere, literele c) și d), cu următorul cuprins:

„c) creditorul poate declara scadent anticipat creditul în cazul în care consumatorul nu și-a îndeplinit obligațiile conform altor contracte de credit încheiate cu alți creditori;

d) creditorul impune consumatorului încheierea contractului de asigurare a bunurilor aduse în garanție cu o societate agreată de bancă.”

25. La articolul 40, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Creditorii nu au dreptul să refuze încasarea ratelor de credit în moneda în care s-a acordat creditul, cu excepția operatorilor economici care încheie contracte de leasing.”

26. La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Orice notificare cu privire la modificarea conținutului clauzelor contractuale referitoare la costuri va fi transmisă consumatorilor cu cel puțin 30 de zile înainte de aplicarea acestora, cu excepția situațiilor în care consumatorul solicită modificări ale contractului care implică schimbarea costurilor, de exemplu prelungirea perioadei de creditare sau modificarea ratelor.”

27. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Creditorii au obligația de a primi și de a înregistra reclamațiile de la consumatori, de a lua toate măsurile necesare pentru a răspunde la aceste reclamații în termen de maximum 30 de zile de la înregistrarea acestora și de a depune diligențele necesare în vederea reparării eventualelor prejudicii cauzate consumatorilor.”

28. La articolul 43, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — La încetarea contractului de credit, creditorul oferă consumatorului gratuit, din oficiu, un document care fie atestă faptul că au fost stinse toate obligațiile dintre părți

decurgând din contractul respectiv, fie indică obligațiile contractuale neîndeplinite. Totodată, se închid și conturile creditului, fără a fi necesară depunerea unei alte cereri de către consumator și fără plata unor costuri suplimentare, cu excepția următoarelor situații:”

29. La articolul 46 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) rata dobânzii aferente creditului și tipul acesteia, fixă sau variabilă;”

30. La articolul 58, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — (1) Consumatorul are la dispoziție un termen de 14 zile calendaristice în care se poate retrage din contractul de credit fără a invoca motive. Acest termen nu se aplică în cazul contractului de credit legat, acordat exclusiv pentru achiziționarea de bunuri sau servicii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 63—65, precum și în cazul contractului de leasing.”

31. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. — (1) Consumatorul are dreptul, în orice moment, să se libereze în tot sau în parte de obligațiile sale care decurg dintr-un contract de credit. În acest caz, consumatorul are dreptul la o reducere a costului total al creditului, această reducere constând în dobânda și costurile aferente perioadei dintre data rambursării anticipate și data prevăzută pentru încetarea contractului de credit.

(2) Dreptul consumatorului de a rambursa anticipat nu poate fi condiționat de plata unei anumite sume minime sau de un anumit număr de rate.”

32. La articolul 71, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Consumatorul este informat cu privire la cesiunea prevăzută la art. 70.”

33. La articolul 79, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 79. — (1) Contractele de credit nu pot fi încheiate în afara punctelor de lucru organizate în acest scop în spații comerciale, în condițiile legii.”

34. Articolul 81 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 81. — Consumatorii beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe de urgență în cazul tuturor contractelor pe baza cărora se pot efectua trageri ori operațiuni care intră în domeniul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, indiferent de modul în care contractele sunt intitulate sau formulate ori de obiectul acestora.”

35. Articolul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 82. — În cazul în care, pe baza aceluiași contract, consumatorului i se prestează atât servicii de creditare, cât și servicii de plată, furnizorii de servicii financiare oferă consumatorilor informațiile și respectă drepturile acestora potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010.”

36. La articolul 88, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Aceste limite pot fi depășite în cazul unor amenzi cumulative, aplicate pentru reclamații diferite, până la dublul amenzilor inițiale.”

37. Articolul 89 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 89. — (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constator poate propune una dintre următoarele măsuri complementare:

a) suspendarea derulării campaniei publicitare care încalcă prevederile art. 8 și 9, până la intrarea în legalitate;

b) aducerea tuturor contractelor similare în conformitate cu prevederile legale, în termen de 30 de zile.

(2) Măsura complementară propusă pentru a fi aplicată potrivit alin. (1) lit. a) sau b) se dispune prin ordin emis de conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Ordinul emis în cazul prevăzut la alin. (1) lit. b) poate fi contestat la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Creditorii sunt obligați să informeze Banca Națională a României, în termen de două zile lucrătoare, despre sancțiunile ce le-au fost aplicate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor pentru încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Banca Națională a României are în vedere, în activitatea de supraveghere prudentială a creditorilor, informațiile primite potrivit alin. (4).”

38. Articolul 91 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 91. — De la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prevederile Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, cu modificările și

completările ulterioare, se aplică numai contractelor încheiate cu persoane juridice, cu excepția art. 1, art. 2 lit. a)–g), art. 3–5, 10–12, art. 13 alin. (2), art. 16–25, 27–28 și 33–34, care se aplică și contractelor încheiate cu consumatori persoane fizice.”

39. Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 95. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția dispozițiilor art. 37¹, ale art. 66–69 și, în ceea ce privește contractele de credit pe durată nedeterminată existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ale art. 50–55, ale art. 56 alin. (2), ale art. 57 alin. (1) și (2), precum și ale art. 66–71.”

Art. II. — (1) Actele adiționale încheiate și semnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în vederea asigurării conformității contractelor cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 își produc efectele în conformitate cu termenii contractuali agreeți între părți.

(2) Actele adiționale nesemnate de către consumatori, considerate acceptate tacit până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efectele în conformitate cu termenii în care au fost formulate, cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă parte în sens contrar, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

IOAN OLTEAN

București, 28 decembrie 2010.

Nr. 288.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 28 decembrie 2010.

Nr. 1.283.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.612

din 15 decembrie 2010

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) l. c) și IV. e), art. 53 alin. (3) și art. 196 lit. b), e), r) și s) din Legea privind sistemul unitar de pensii publice, precum și a legii în ansamblul său

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, la data de 8 decembrie 2010, un grup de 53 de deputați a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor Legii privind sistemul unitar de pensii publice.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 17.325 din 8 decembrie 2010 și constituie obiectul Dosarului nr. 4.717A/2010.

Această sesizare a fost semnată de către următorii deputați: Cristian Mihai Adomniței, Marin Almăjanu, Teodor Atanasiu, Vasile Berci, Viorel-Vasile Buda, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Buican, Mihăiță Calimente, Mircea Vasile Cazan, Daniel Chițoiu, Tudor-Alexandru Chiuariu, Horia Cristian, Ciprian Minodor Dobre, Paul Victor Dobre, Mihai-Aurel Donțu, Gheorghe Dragomir, George Ionuț Dumitrică, Relu Fenechiu, Gheorghe Gabor, GrațIELA Leocadia Gavrilescu, Andrei Dominic Gereaa, Alina-Ștefania Gorghiu, Titi Holban, Pavel Horj, Mircea Irimescu, Nicolae Jolța, Mihai Lupu, Dan-Ștefan Motreanu, Gheorghe-Eugen Nicolăescu, Ludovic Orban, Ionel Palăr, Viorel Palașcă, Cornel Pieptea, Gabriel Plăiașu, Cristina-Ancuța Pocora, Virgil Pop, Octavian-Marius Popa, Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Ana Adriana Săftoiu, Nini Săpunaru, Adrian George Scutaru, Ionuț-Marian Stroe, Radu Stroe, Gigel-Sorinel Știrbu, Gheorghe-Mirel Taloș, Adriana Diana Tușa, Claudiu Țaga, Radu Bogdan Țîmpău, Ioan Țintean, Florin Țurcanu, Horea-Dorin Uioreanu, Lucia-Ana Varga și Mihai Alexandru Voicu.

La data de 10 decembrie 2010, un grup de 66 de deputați a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor Legii privind sistemul unitar de pensii publice.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 17.416 din 10 decembrie 2010 și constituie obiectul Dosarului nr. 4.735A/2010.

Potrivit listei anexate, sesizarea a fost semnată de următorii deputați: Aurelia Vasile, Adrian Năstase, Ioan Cindrea, Florina Ruxandra Jipa, Rodica Nassar, Florian Popa, Cornel Itu, Iordache Florin, Silvestru Mircea Lup, Iuliu Nosa, Ioan Stan, Cătălin-Ioan Nechifor, Aurel Vlădoiu, Dan-Mircea Popescu, Marian Neacșu, Carmen Ileana Moldovan, Florin-Costin Pâslaru, Liviu-Bogdan Ciucă, Adrian Solomon, Lucreția Roșca, Doina Burcău, Andrei Dolineaschi, Ioan Damian, Nicolae-Ciprian Nica, Victor Cristea, Horia Grama, Eugen Bejinariu, Doru-Claudian Fruzulică, Dumitru Boabeș, Mircea Dușa, Victor Socaciu, Sonia-Maria Drăghici, Vasile Popeangă, Viorel Stefan, Cristian-Sorin Dumitrescu, Bogdan Nicolae Niculescu-Duvăz, Georgian Pop, Ileana Cristina Dumitrache, Mircea-Gheorghe Drăghici, Dorel Covaci, Sorin Constantin Stragea, Angel Tîlvăr, Mihai Tudose, Florentin Gust Băloșin, Marian Ghiveciu, Costică Macaleți, Oana Niculescu-Mizil Ștefănescu Tohme, Claudiu

Iulian Manda, Vasile Bleotu, Radu Eugeniu Coclici, Laurențiu Nistor, Cornel-Cristian Resmeriță, Ciprian-Florin Luca, Ion Călin, Ioan Sorin Roman, Ion Burnei, Petre Petrescu, Raul-Victor Surdu-Soreanu, Robert Sorin Negoită, Vasile Ghiorghe Gliga și Emil Radu Moldovan.

În sesizarea formulată, care face obiectul Dosarului nr. 4.717A/2010, sunt învederate următoarele motive de neconstituționalitate:

1. Se susține că, prin instituirea unui „sistem obligatoriu de contribuție diferit pentru bărbați și femei”, se ajunge la o discriminare evidentă a acestora din urmă din moment ce vârsta de pensionare a femeilor este mai mică decât cea a bărbaților. Or, o vârstă de pensionare mai redusă ar fi trebuit să atragă și un stagiul de cotizare mai redus.

În opinia autorilor sesizării, „prelungirea vârstei de pensionare ar fi trebuit să fie un drept, nu o obligație”; totodată, „vârsta de pensionare s-ar cuveni flexibilizată suplimentar, inclusiv între femei”, criteriul oferit, în acest sens, fiind categoria profesională din care acestea provin. În susținerea celor menționate este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 258 din 16 martie 2010.

2. Se arată că prevederile legale care reglementează recalcularea pensiilor pentru militari, polițiști și funcționari publici cu statut special încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție și introduc o falsă premisă că pensiile ocupaționale pot fi recalculate ca și cum ar fi fost obținute în baza principiului contributivității, deși, prin lege, persoanele vizate nu au contribuit la sistemul de asigurări sociale. Tot în sesizare, se menționează, în mod expres, că „persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu li se calculează pensia din sistemul public potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, [...], urmând ca doar diferența până la cuantumul prevăzut de legea specială să fie suportată de la bugetul de stat”.

Recalcularea pensiilor stabilite prin legi speciale, aflate în plată la data introducerii sistemului unitar de pensii publice, are caracter retroactiv. Se mai susține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, cuantumul pensiei aflat în plată este un drept legal câștigat, astfel încât orice afectare a sa prin recalculare are caracter retroactiv.

3. Se apreciază că pensia, atât ca drept în sine, cât și ca element al proprietății private, reprezintă o creanță asupra statului, iar diminuarea acesteia pentru militari, polițiști și funcționari publici cu statut special încalcă art. 44 din Constituție. Se arată că pensia este un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, iar reducerea acesteia prin recalculare, prevăzută, practic, de art. 6 alin. (1) pct. I lit. c) din lege, reprezintă o expropriere. În susținerea acestui punct de vedere sunt invocate hotărârile pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Rafinăriile grecești Stran și Stratis*

Andreadis împotriva Greciei, 1994, Gaygusuz împotriva Germaniei, 1997, Buchen împotriva Republicii Cehe, 2002, sau Andreejeva împotriva Letoniei, 2007.

În fine, se susține că prin afectarea cuantumului pensiilor de serviciu ale militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special este afectat principiul speranței legitime.

4. Se arată că art. 6 alin. (1) pct. I lit. c) din lege încalcă art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție, tocmai prin afectarea cuantumului pensiilor de serviciu ale militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special. În acest sens, sunt invocate și prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 2 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice, art. 6 din Tratatul Uniunii Europene, precum și Directiva nr. 86/378/CEE. Se susține că „atât pensiile cadrelor militare din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, cât și pensiile judecătorilor și procurorilor se încadrează în pilonul al doilea privind schemele ocupaționale guvernate de Directiva nr. 86/378/ECC”. Totodată, o asemenea măsură aduce atingere principiului protecției așteptărilor legitime ale cetățenilor cu privire la un anumit nivel al protecției și securității sociale.

Autorii sesizării fac o pledoarie în sensul acordării pensiilor de serviciu în favoarea militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, invocând, în esență, rolul și importanța activității pe care o desfășoară, precum și faptul că pensia de serviciu este un drept al lor, și nu un privilegiu. Se mai precizează că însăși Constituția, la art. 118, acordă o semnificație deosebită forțelor armate. Totodată, se menționează situația de discriminare existentă între categoriile socio-profesionale mai sus enumerate, pe de o parte, și judecătorii și procurorii, pe de altă parte, sub aspectul acordării numai acestora din urmă a pensiei de serviciu. Având în vedere cele precizate mai sus, integrarea în sistemul public de pensii a pensiilor militare de stat, ale polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale nu este în acord cu principiile constituționale.

În sensul îndrituirii militarilor de a beneficia de pensie de serviciu, autorii sesizării invocă și avizul Consiliului Legislativ la legea criticată, în care se arată că în alte state pensiile militare un au statut distinct de pensiile reglementate de legea generală.

5. Se susține, cu referire la militari, polițiști și funcționari publici cu statut special, că legea criticată încalcă dreptul fundamental de alegere a profesiei și a meseriei sau ocupației. Totodată, prin obligarea persoanelor care realizează venituri din activități profesionale la plata contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, spre exemplu, a avocaților, se încalcă art. 41 alin. (1) din Constituție, întrucât aceste persoane vor plăti contribuții la „case de pensii diferite”, ținând seama de faptul că statutele proprii ale acestora reglementează existența caselor de pensii proprii ale profesiilor care intră sub incidența art. 6 alin. (1) pct. IV din lege. În aceste condiții, art. 6 alin. (1) pct. IV lit. e) din lege nu poate fi decât neconstituțional.

6. În continuare, autorii obiecției de neconstituționalitate consideră că eliminarea pensiilor de serviciu contravine și art. 147 alin. (4) din Constituție, respectiv jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, fiind menționată în acest sens Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000.

În concluzie, se arată că pensiile aflate deja în plată constituie drepturi legal câștigate și nu pot fi afectate prin recalculare, întrucât o atare operațiune, prin efectele pe care le-ar produce, ar constitui implicit o aplicare retroactivă a legii, care, de altfel, este „și opinia Consiliului Superior al Magistraturii”.

În sesizarea formulată, care face obiectul Dosarului nr. 4.735A/2010, sunt învederate următoarele motive de neconstituționalitate:

1. Cu privire la criticile de constituționalitate extrinsecă, autorii obiecției de neconstituționalitate susțin că Legea privind sistemul unitar de pensii publice este viciată de neconstituționalitate în ansamblu, întrucât adoptarea acesteia a fost realizată cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) și art. 64 alin. (1) din Constituție, coroborate cu art. 135 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților. În acest sens, se arată că raportul comisiei sesizate în fond, împreună cu cererea de reexaminare ar fi trebuit supuse dezbaterii Camerei Deputaților, și nu proiectul legii criticate.

2. În privința criticilor de constituționalitate intrinsecă, se observă că autorii obiecției de neconstituționalitate apreciază că legea criticată reglementează un tratament juridic vădit defavorabil asiguraților de sex feminin prin raportare la asigurații de sex masculin. Se susține că, în condiții similare de vârstă, femeile vor avea întotdeauna un punctaj al pensiei mai redus decât bărbații și, așadar, o pensie mai mică decât a acestora. Rezultă că, în condițiile legii criticate, persoane plasate în situații juridice identice se bucură de un tratament diferențiat, fără ca aceasta să fie justificată în mod obiectiv și rezonabil, încălcându-se, astfel, prevederile art. 16 alin. (1), art. 41 și art. 47 din Constituție, precum și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 12 din Carta socială europeană revizuită.

Curtea, având în vedere că obiecțiile de neconstituționalitate care formează obiectul dosarelor sus-menționate au conținut similar, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 4.735A/2010 la Dosarul nr. 4.717A/2010, care este primul înregistrat.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizările au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

Președintele Senatului, în Dosarul nr. 4.717A/2010, a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. I2631 din 13 decembrie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, în esență, sunt reluate criticile de neconstituționalitate formulate de către autorii obiecției de neconstituționalitate.

Președintele Senatului, în Dosarul nr. 4.735A/2010, a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. I2632 din 13 decembrie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, în esență, sunt reluate criticile de neconstituționalitate formulate de către autorii obiecției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților, în Dosarul nr. 4.717A/2010, a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 51/5.933 din 13 decembrie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că Legea privind sistemul unitar de pensii publice este constituțională.

În punctul de vedere exprimat, se arată că obiect al controlului de constituționalitate nu îl pot constitui decât prevederile reexaminare de către Parlament în urma cererii de reexaminare formulate de Președintele României, precum și cele aflate în corelare directă cu acestea. Or, obiect al cererii de reexaminare l-au constituit prevederile art. 53 alin. (1) din lege, astfel încât obiecția de neconstituționalitate putea privi numai acest text, precum și celelalte dispoziții legale aflate în corelare directă cu textul reexaminat. În aceste condiții, președintele Camerei Deputaților înțelege ca, în punctul de vedere transmis, să facă referiri numai la constituționalitatea art. 53 alin. (1) din lege în raport cu textele constituționale invocate în obiecția de neconstituționalitate.

Astfel, în esență, se arată că art. 53 alin. (1) din lege prevede o discriminare pozitivă a femeilor față de bărbați în ceea ce privește condițiile de pensionare. În continuare, sunt făcute largi referiri cu privire la deciziile Curții Constituționale nr. 20 din 2 februarie 2000, nr. 871 din 25 iunie 2010, nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 1.237 din 6 octombrie 2010.

Președintele Camerei Deputaților, în Dosarul nr. 4.735A/2010, a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 51/5.949 din 13 decembrie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că Legea privind sistemul unitar de pensii publice este constituțională.

În primul rând, se arată că sesizarea depusă este tardivă, întrucât trebuia depusă până cel târziu pe data de 9 decembrie 2010, ora 24,00.

În al doilea rând, se arată că excedează competenței Curții Constituționale analiza critică de neconstituționalitate extrinsecă, întrucât o eventuală încălcare a Regulamentului Camerei Deputaților nu se constituie într-un motiv de neconstituționalitate.

În al treilea rând, se arată că art. 53 alin. (3) din lege nu încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât are o justificare obiectivă și rațională, și anume diferențele evidente dintre capacitatea de muncă a bărbatului față de cea a femeii. Totodată, se susține că, în ambele cazuri, calculul pe puncte al pensiei se face la fel, astfel, în condițiile unui stagiou complet de cotizare, cu cât nivelul muncii bărbatului sau al femeii este mai înalt cu atât pensia este mai mare.

Guvernul, în Dosarul nr. 4.717A/2010, a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/9.731 din 13 decembrie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens sunt redate considerentele de principiu cuprinse din jurisprudența Curții Constituționale în materia neretroactivității legii, protecției proprietății private, garantării dreptului de pensie și a dreptului la un trai decent. În acest sens sunt făcute referiri cu precădere la deciziile Curții Constituționale nr. 873 din 25 iunie 2010 și nr. 1.237 din 6 octombrie 2010.

Guvernul, în Dosarul nr. 4.735A/2010, a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/9.730 din 13 decembrie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Ca observație generală, se arată că sesizarea nu a fost depusă în termenul de două zile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, ci după expirarea acestuia.

Cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă, se arată că soluționarea acesteia nu este de competența Curții Constituționale din moment ce critica vizează pretense deficiențe care țin de modul de aplicare a Regulamentului Camerei Deputaților. Cu toate acestea, se arată că procedura legislativă

s-a desfășurat în conformitate cu acesta, pe cale de consecință, fiind respectate prevederile art. 1 alin. (5) și art. 64 alin. (1) din Constituție.

Cu privire la critica de neconstituționalitate intrinsecă, se susține că aceasta vizează mai degrabă probleme de strică interpretare și aplicare a legii, astfel încât nu se poate susține încălcarea art. 16 din Constituție.

CURTEA,

examinând obiecțiile de neconstituționalitate, punctele de vedere ale Președintelui Senatului, Camerei Deputaților și Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dovezile depuse, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul controlului de constituționalitate, astfel cum rezultă din sesizările formulate, îl constituie dispozițiile Legii privind sistemul unitar de pensii publice. Totuși, din motivarea obiecțiilor de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea vizează atât o critică de neconstituționalitate extrinsecă privind legea în ansamblul său, sub aspectul procedurii de adoptare, cât și o critică de neconstituționalitate intrinsecă ce privește, în special, prevederile legale ale art. 6 alin. (1) l. c) și IV. e), ale art. 53 alin. (3) și ale art. 196 lit. b), e), r) și s). În consecință, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 6 alin. (1) l. c) și IV. e), ale art. 53 alin. (3) și ale art. 196 lit. b), e), r) și s) din Legea privind sistemul unitar de pensii publice, precum și asupra legii în ansamblul său.

Textele criticate punctual au următorul cuprins:

— **Art. 6 alin. (1) l. c) și IV. e):** „(1) În sistemul public de pensii sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii: [...]

l. c) cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale; [...]

IV. persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic, echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, și care se află în una din situațiile următoare: [...]

e) alte persoane care realizează venituri din activități profesionale”.

— **Art. 53 alin. (3):** „Stagiul complet de cotizare este de 35 de ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestui stagiou se realizează prin creșterea stagiului complet de cotizare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5”.

— **Art. 196 lit. b), e), r) și s):** „La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]

b) Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare; [...]

e) Legea nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 31 mai 2004, cu modificările și completările ulterioare; [...]

r) prevederile referitoare la pensii cuprinse la alin. (1) și (2) ale art. 11, alin. (3) al art. 21 și art. 24 din Legea nr. 80/1995

privind Statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, cu modificările și completările ulterioare;

s) prevederile referitoare la pensii cuprinse la alin. (3) al art. 19 din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 24 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare”.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (5) cu privire la obligativitatea respectării Constituției și a supremației sale, art. 11 alin. (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (1) și (2) privind nivelul de trai, art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale, art. 64 alin. (1) privind organizarea internă a Camerelor Parlamentului, art. 79 privind Consiliul Legislativ, art. 135 alin. (2) lit. f) privind crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții și art. 147 privind deciziile Curții Constituționale. Totodată, sunt considerate ca fiind încălcate și art. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului cu referire la principiul nediscriminării, art. 12 din Carta socială europeană revizuită privind dreptul la securitate socială, art. 6 din Tratatul Uniunii Europene privind recunoașterea drepturilor, libertăților și principiilor rezultate din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, art. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice — privind recunoașterea de către statele semnatare a tuturor drepturilor garantate de pact persoanelor care se află pe teritoriul lor, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, art. 1 din Protocolul adițional la Convenție privind protecția proprietății, precum și Directiva 86/378/CEE a Consiliului din 24 iulie 1986 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială și Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea urmează a se pronunța, pe de o parte, asupra unor aspecte de ordin procedural ce se constituie în critici de neconstituționalitate extrinsecă, iar, pe de altă parte, asupra criticilor de neconstituționalitate intrinsecă a legii supuse controlului.

I. Totuși, înainte de a proceda la analiza obiecției de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

— obiecția de neconstituționalitate care face obiectul Dosarului nr. 4.717A/2010 îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât aceasta a fost semnată de un număr de 53 de deputați;

— obiecția de neconstituționalitate care face obiectul Dosarului nr. 4.735A/2010 îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât aceasta a fost semnată de un număr de 61 de deputați, și nu de 66 de deputați, astfel cum se menționează atât în sesizarea formulată, cât și în adresa de înaintare a acesteia de către Secretariatul general al Camerei Deputaților. O atare concluzie se impune, întrucât 5 deputați au semnat sesizarea formulată de două ori;

— obiecția de neconstituționalitate care face obiectul Dosarului nr. 4.735A/2010 nu a fost introdusă tardiv, întrucât, chiar dacă a fost depusă la Curtea Constituțională peste termenul de două zile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 — legea fiind adoptată în procedură de urgență —, legea criticată nu a fost promulgată; or, în exercitarea controlului a priori de constituționalitate, esențial este fie ca legea să nu fi fost promulgată la data înregistrării sesizării la Curtea Constituțională (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, când Curtea Constituțională a fost sesizată la data de 6 ianuarie 2000, deși legea a fost adoptată la 29 decembrie 1999), fie, dacă legea a fost promulgată intempestiv în interiorul termenelor prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea să fi fost formulată în interiorul acestor termene (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010).

Astfel, Curtea constată că termenele cuprinse la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 au un caracter de protecție pentru titularii dreptului de sesizare a instanței constituționale, astfel încât nu există nicio sancțiune dacă aceștia sesizează instanța constituțională după expirarea acestora; în acest caz, așadar, esențial este ca legea să nu fi fost promulgată la momentul sesizării Curții Constituționale.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinseci formulate, Curtea observă că acestea vizează eventuale încălcări ale prevederilor Regulamentului Camerei Deputaților în cadrul procedurii de legiferare. Or, Curtea constată că, prin Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, a stabilit că nu este de competența sa analizarea eventualelor încălcări ale regulamentului. Prin această ultimă decizie Curtea Constituțională a statuat că, „în lipsa unei competențe exprese și distincte, nu își poate extinde controlul și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, întrucât ar încălca însuși principiul autonomiei regulamentare al celor două Camere, instituit prin art. 64 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală. În virtutea acestui principiu fundamental, aplicarea regulamentului este o atribuție a Camerei Deputaților, așa încât contestațiile deputaților privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competența exclusivă a Camerei Deputaților, aplicabile, în acest caz, fiind căile și procedurile parlamentare stabilite prin propriul regulament, după cum și desfășurarea procedurii legislative parlamentare depinde hotărâtor de prevederile aceluiași regulament, care, evident, trebuie să concorde cu normele și principiile fundamentale.

Analiza Curții este una în drept, fără a viza aspecte de fapt ale procedurii parlamentare. Mai mult, Curtea a arătat că nu este de competența instanței constituționale să controleze modalitatea în care sunt puse în aplicare regulamentele celor două Camere ale Parlamentului în procesul legislativ; a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009, Decizia nr. 1.466 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 21 decembrie 2009, sau Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009”.

Astfel, în cauza de față, Curtea reține că soluționarea unei atari critici de neconstituționalitate excedează competenței Curții Constituționale.

III. În vederea analizării criticilor de neconstituționalitate intrinsecă formulate, Curtea, mai întâi, observă următoarele:

— Prin Decizia nr. 355 din 4 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2007, Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate formulată, arătând că, „cu prilejul soluționării cererii de reexaminare formulate de Președintele României, prin legea de modificare supusă controlului de constituționalitate în prezentul dosar, *Parlamentul României, depășind limitele investiției, care priveau prevederile art. 5 alin. (4) și ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 3/2000, a modificat și completat și alte dispoziții din această lege*”. În consecință, Curtea a constatat neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului.

Prin urmare, Curtea constată că Parlamentul, în cazul cererii de reexaminare formulate de Președintele României în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție, nu poate acționa decât în cadrul și în limitele acesteia.

— Prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, Curtea a statuat, în mod expres și neechivoc, că, „în procedura reexaminării reglementată de art. 147 alin. (2) din Constituție, Parlamentul nu are competența constituțională de a modifica prevederile legale constatate ca fiind constituționale, ci va putea numai să pună de acord prevederile neconstituționale cu decizia Curții Constituționale; desigur, așa cum s-a arătat mai sus, **Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale**. Prin urmare, *«alte îmbunătățiri»* ce ar viza legea criticată se pot face numai prin alte legi sau ordonanțe de modificare și completare. În condițiile în care critica autorilor obiecției de neconstituționalitate vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, [...] obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume **aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare**. Întrucât obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea nu va mai proceda la examinarea criticilor formulate pe fondul reglementării”.

Având în vedere cele două decizii menționate mai sus, Curtea, în continuare, reține următoarele:

— atât procedura reglementată de art. 77 alin. (2) din Constituție, cât și cea prevăzută de art. 147 alin. (2) din Constituție constituie proceduri constituționale de investire a Parlamentului în scopul revederii soluției legislative adoptate fie pentru motive de oportunitate, fie pentru motive de constituționalitate, după caz;

— prin investirea realizată, indiferent că a fost întemeiată pe prevederile art. 77 alin. (2) sau art. 147 alin. (2) din Constituție, rezultă obligația constituțională corelativă a Parlamentului de a reexamina legea în cauză în limitele investiției sale;

— în consecință, în cadrul procedurii de reexaminare, Parlamentul, după caz, fie va analiza cererea de reexaminare a Președintelui României, fie va putea numai să pună de acord prevederile neconstituționale cu decizia Curții Constituționale;

— însă, în cadrul procedurii de reexaminare, **Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă, după caz, fie cu dispozițiile a căror reexaminare a fost cerută de**

Președintele României, fie cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale.

Plecând în analiza sa de la acest cadru fixat, Curtea constată următoarele:

1. Motivele de neconstituționalitate cuprinse la punctele 2—6 ale obiecției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.717A/2010 au fost analizate de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, *precitată*. Răspunzând unor critici de neconstituționalitate similare, prin decizia menționată Curtea, cu majoritate de voturi, a stabilit că nu există nicio încălcare a prevederilor constituționale și a celor cuprinse în tratatele internaționale la care România este parte. De altfel, în sensul unei libertăți de apreciere a legiuitorului în domeniul pensiilor este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului — a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în *Cauza Wieczorek împotriva Poloniei*, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în *Cauza Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) l. c) și IV. e) și art. 196 lit. b), e), r) și s) din lege, criticate prin obiecția de neconstituționalitate ce face obiectul Dosarului nr. 4.717A/2010, nu vizează dispozițiile legale reexaminare sau cele aflate într-o legătură indisolubilă cu acestea, astfel încât, în această etapă ulterioară reexaminării, Curtea nu este competentă să verifice constituționalitatea unor soluții legislative care nu au făcut obiectul reexaminării.

2. Având în vedere cele expuse mai sus, se observă că, în privința criticilor de neconstituționalitate intrinseci, singurele motive noi aduse față de obiecțiile de neconstituționalitate care au fost soluționate prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, *precitată*, vizează art. 53 alin. (3) din lege, respectiv egalizarea stagiului de cotizare dintre femei și bărbați la 35 de ani cu începere din anul 2030.

Curtea observă că decizia de pensionare poate privi numai acele persoane care în mod cumulativ îndeplinesc, la data pensionării, două condiții — art. 52 din lege [a se vedea, ca o aplicare a acestui principiu și art. 56 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, sau art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007]:

— au împlinit vârsta standard de pensionare;

— au realizat un stagiul minim de cotizare sau în specialitate, după caz.

Astfel, chiar dacă o persoană a împlinit vârsta standard de pensionare, dar nu are stagiul minim de cotizare, nu poate primi o pensie pentru limită de vârstă și nici invers — stagiul complet de cotizare în absența vârstei standard de pensionare; astfel, stagiul de cotizare se constituie într-un **element distinct** de vârstă standard de pensionare în cadrul condițiilor necesare a fi îndeplinite pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă.

Art. 3 alin. (1) lit. p) din lege definește stagiul de cotizare ca fiind *„perioada de timp pentru care s-au datorat contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii, precum și cea pentru care asigurării cu declarație individuală de asigurare sau contract de asigurare socială au datorat și plătit contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii”*. Potrivit art. 53 alin. (2) și (3) din lege, stagiul minim de cotizare este de 15 ani, iar stagiul complet de 35 de ani.

Potrivit art. 95 alin. (1) din lege, „*Punctajul mediu anual realizat de asigurat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 5 sau, după caz, anexa nr. 6*”.

Din coroborarea prevederilor menționate, rezultă că, în cazul realizării doar a unui stagiului minim de cotizare — 15 ani —, punctajul anual însumat pe cei 15 ani de către asigurat se împarte la 35, și nu la 15. În schimb, în cazul realizării unui stagiului de cotizare mai mare decât cel complet, punctajul anual însumat se împarte la 35, ceea ce înseamnă că asiguratul respectiv va avea un quantum al pensiei mai ridicat decât cel ce a realizat doar un stagiului complet de cotizare.

În aceste condiții, nu se poate reține că pentru vârste de pensionare mai reduse automat ar corespunde și un stagiului de cotizare complet mai redus. Singura obligație pozitivă a statului este aceea de a stabili întinderea stagiului complet de cotizare la un **nivel rezonabil** pentru a putea fi atins de către orice asigurat în **perioada activă a vieții sale**. De asemenea, Curtea reține că perioada activă a vieții individului în câmpul muncii începe în condițiile reglementate de art. 13 din Codul muncii și nu se încheie la împlinirea vârstei standard de pensionare, ci la un moment cel puțin egal cu această vârstă. Împlinirea vârstei standard de pensionare nu echivalează cu pierderea capacității de muncă.

Textul criticat stabilește un stagiului de cotizare de 35 de ani pentru femei, durată ce va fi atinsă treptat, până în 2030. O atare întindere a stagiului complet de cotizare este rezonabil, având în vedere că persoana fizică dobândește capacitate de muncă la vârsta de 16 ani [art. 13 alin. (1) din Codul muncii], iar, în anumite condiții, încadrarea în muncă se poate face încă de la 15 ani [art. 13 alin. (2) din Codul muncii]. Astfel, chiar până la împlinirea vârstei standard de pensionare, pentru momentul 2030, persoana de sex feminin în cauză, în mod virtual, avea posibilitatea de a realiza un stagiului de cotizare de 47—48 de ani; întrucât viața activă a individului nu se confundă cu perioada cuprinsă între momentul dobândirii capacității de muncă și cel al împlinirii vârstei de pensionare, orice persoană poate realiza stagii de cotizare și după împlinirea vârstei standard de pensionare.

De asemenea, Curtea observă că stagiului minim de cotizare este egal atât pentru femei, cât și pentru bărbați, indiferent de vârsta standard de pensionare stabilită de lege. Această soluție legislativă se regăsește și în art. 41 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, în care, la vârste standard diferite de pensionare pentru femei și bărbați (60, respectiv 65 de ani), stagiului minim de cotizare este identic pentru ambele sexe (15 ani).

Prin urmare, este evident că ține de opțiunea legiuitorului stabilirea duratei efective atât a stagiului minim de cotizare, cât și a celui complet de cotizare, desigur, cu respectarea unei condiții de rezonabilitate, astfel cum s-a arătat mai sus. Astfel, la vârste diferite de pensionare nu corespund, în mod automat, și stagii diferite de cotizare, fie minime, fie complete.

Totodată, Curtea observă că art. 56 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii prevede că: „(1) *Contractul individual de muncă existent încetează de drept: [...]*”

d) *la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare*”.

Acest lucru nu înseamnă că persoanei căreia i-a încetat de drept contractul individual de muncă în temeiul art. 56 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 nu mai poate încheia un contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată sau determinată [a se vedea, spre exemplu, art. 81 lit. d³) din Codul muncii]. Din contră, dacă va încheia un astfel de contract, va contribui activ la mărirea stagiului său de cotizare, ce va avea efecte directe asupra cuantumului pensiei sale.

Toate cele de mai sus demonstrează că stagiului de cotizare este un aspect distinct față de vârsta standard de pensionare, între acestea existând, însă, anumite intercondiționări, dar nu se poate susține că, modificând vârsta standard de pensionare a femeilor, realizată ca urmare a formulării unei cereri de reexaminare de către Președintele României, Parlamentul ar fi trebuit să modifice, automat, și întinderea stagiului de cotizare a acestora; o atare operațiune — stabilirea stagiului minim sau complet de cotizare — ține de politica legiuitorului, fiind o opțiune pe care o realizează cu respectarea unui criteriu de rezonabilitate.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) l. c) și IV. e), art. 53 alin. (3) și art. 196 lit. b), e), r) și s) din Legea privind sistemul unitar de pensii publice, precum și a legii în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterile au avut loc la data de 15 decembrie 2010 și la acestea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule

În scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte menite să asigure îmbunătățirea calității aerului, precum și respectarea obligațiilor României privind atingerea țintelor naționale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, așa cum acestea decurg din pachetul legislativ energie — schimbări climatice,

având în vedere faptul că de la 1 ianuarie 2011 intră în vigoare norma Euro 5 pentru înmatricularea, vânzarea și introducerea în circulație a vehiculelor noi, conform art. 10 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor,

ținând cont de faptul că orice întârziere a punerii în aplicare a prevederilor regulamentului sus-menționat față de termenul prevăzut, respectiv 1 ianuarie 2011, poate aduce prejudicii importante, prin declanșarea procedurii de infringement de către Comisia Europeană împotriva României,

luând în considerare obiectivul Guvernului de a avea un parc național auto cu o performanță de mediu mai ridicată și, în consecință, o mai bună calitate a aerului, fapt compatibil cu obiectivele și normele de drept europene, prin încurajarea achiziției de autoturisme electrice, cele cu propulsie hibridă și cele dotate cu tehnologii avansate de reducere a emisiilor poluante,

având în vedere necesitatea intensificării aplicării principiului „poluatorul plătește” în scopul atingerii obiectivelor de mediu stabilite la nivelul Uniunii Europene,

în considerarea faptului că aceste elemente constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată și vizează totodată interesul public,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) autovehiculele definite conform RNTR2 destinate serviciilor de ambulanță și medicină, autovehiculele speciale echipate corespunzător pentru acordarea ajutorului de urgență, precum și autovehiculele speciale destinate serviciilor de descarcerare și stingere a incendiilor;”.

2. La articolul 3, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În categoria autovehiculelor prevăzute la alin. (2) lit. d) se încadrează numai acele autovehicule dotate cu echipamente speciale necesare efectuării serviciilor de ambulanță, medicină sau stingere a incendiilor care sunt înscrise în evidența stațiilor de ambulanță, a serviciilor mobile de urgență și de reanimare, precum și a inspectoratelor pentru situații de urgență. În aceeași categorie intră și autovehiculele dotate cu echipamente speciale necesare efectuării serviciilor de ambulanță, medicină sau pentru stingerea incendiilor, deținute de operatorii economici.”

3. La articolul 4, după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) la reintroducerea în parcul național a unui autoturism, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul național, i s-a restituit ultimului proprietar valoarea reziduală a taxei, în conformitate cu prevederile art. 8.”

4. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru stabilirea taxei, persoana fizică sau persoana juridică, denumite în continuare *contribuabil*, care intenționează să efectueze înmatricularea autovehiculului va depune

documentele din care rezultă dovada dobândirii autovehiculului, precum și elementele de calcul al taxei, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.”

5. La articolul 6, punctele 1 și 2 ale literei a) a alineatului (1), litera c) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. pentru autovehiculele cu norma de poluare Euro 5, Euro 4 sau Euro 3, taxa se calculează pe baza emisiilor de dioxid de carbon (CO₂) și a taxei specifice exprimate în euro/1 gram CO₂, prevăzute în anexa nr. 1, și a normei de poluare și a taxei specifice exprimate în euro/1 cmc, prevăzute în anexa nr. 2, și a cotei de reducere a taxei, prevăzută în coloana 2 din anexa nr. 4, după formula:

Suma de plată = [(A x B x 30%) + (C x D x 70%)] x (100 - E)%,
unde:

A = valoarea combinată a emisiilor de CO₂, exprimată în grame/km;

B = taxa specifică, exprimată în euro/1 gram CO₂, prevăzută în coloana 3 din anexa nr. 1;

C = cilindrul (capacitatea cilindrică);

D = taxa specifică pe cilindrul, prevăzută în coloana 3 din anexa nr. 2;

E = cota de reducere a taxei, prevăzută în coloana 2 din anexa nr. 4;

2. pentru autovehiculele cu norma de poluare Euro 6 taxa se va determina pe baza formulei prevăzute la pct. 1, odată cu intrarea în vigoare a normei Euro 6 pentru înmatricularea, vânzarea și introducerea în circulație a vehiculelor noi, conform Regulamentului CE nr. 715/2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor;

c) formula prevăzută la lit. b) se aplică și pentru autovehiculele din categoria M1 cu norma de poluare Euro 3, Euro 4, Euro 5 sau Euro 6 care nu dețin omologare europeană de tip.

(2) Norma de poluare Euro și valoarea emisiei de CO₂, la care se face referire la alin. (1), sunt cele menționate de Regia Autonomă «Registrul Auto Român» în cartea de identitate a vehiculului, în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență. Pentru autovehiculele care nu dețin omologare europeană de tip a întregului vehicul, aceste elemente se determină în conformitate cu reglementările în vigoare.”

6. Anexele nr. 1—3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—3 la prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — (1) Pentru autovehiculele achiziționate în vederea înmatriculării în România înainte de data de 31 decembrie 2010 și care nu au fost înmatriculate în România până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se aplică nivelul taxei pe poluare pentru autovehicule prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 1 ianuarie 2011.

(2) Prin *autovehicule achiziționate în vederea înmatriculării în România înainte de data de 31 decembrie 2010 și care nu au fost înmatriculate în România până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență*, în sensul prevederilor alin. (1), se înțelege:

a) autovehiculele pentru care a fost lansată comanda fermă anterior datei de 31 decembrie 2010 și pentru care se face dovada plății integrale sau a unui avans;

b) autovehiculele ce au fost introduse în țară și pentru care se face dovada cu carnet de TIR/CMR/CIM și/sau dovada radierii din țara de proveniență, documente emise înainte de 31 decembrie 2010;

c) autovehiculele pentru care s-a eliberat dovada de înmatriculare provizorie de către autoritățile din țara de

proveniență a autovehiculului, emisă înainte de 31 decembrie 2010.

(3) Pentru a beneficia de prevederile alin. (1), persoana fizică sau juridică pe numele căreia urmează a se înmatricula autovehiculul trebuie să fi efectuat achiziția acestuia în vederea înmatriculării și prezintă autorității fiscale competente pentru calculul taxei pe poluare, în vederea luării în evidență, până la data de 31 ianuarie 2011, o cerere însoțită de unul dintre documentele prevăzute la alin. (2) lit. a) sau b), iar în situația prevăzută la alin. (2) lit. c) documentul va fi însoțit și de declarația pe propria răspundere, în formă autentică, din care să reiasă că autovehiculul a fost achiziționat anterior datei de 31 decembrie 2010 în vederea înmatriculării în România și nu a fost înmatriculat în România până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) În vederea calculării cuantumului taxei datorate potrivit alin. (1), cererea și documentele prevăzute la alin. (3), înregistrate la autoritatea fiscală competentă, se completează, în termen de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu documentele prevăzute la art. 3 alin. (2) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

(5) Termenele prevăzute la alin. (3) și (4) sunt termene de decădere.

Art. III. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Mediului și Pădurilor împreună cu Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii vor modifica în mod corespunzător normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 686/2008.

Art. IV. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2011.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Anca Daniela Boagiu

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Ion Ariton

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Bogdan Mănoiu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008)

Nivelul taxei specifice în funcție de emisia de dioxid de carbon

Norma de poluare ¹⁾ sau tipul autovehiculului din categoria M1	Emisia de dioxid de carbon — grame CO ₂ /km —	Nivelul taxei specifice — euro/1 gram CO ₂ —
1	2	3
Hibride, electrice	—	0
Euro 6	—	0
Euro 5, Euro 4, Euro 3	</= 120	0
	121—150	0,5
	151—180	1,0
	181—210	2,0
	211—240	4,0
	241—270	6,0
	>/= 271	8,0

1) Norma de poluare este cea stabilită prin:

- Regulamentul CE nr. 715/2007 pentru Euro 5 și Euro 6;
- directivele 98/69/CE și 2002/80/CE pentru Euro 3 și Euro 4.

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008)

Nivelul taxei specifice în funcție de norma de poluare

Norma de poluare ¹⁾ sau tipul autovehiculului din categoria M1	Cilindree Capacitatea cilindrică — cmc —	Nivelul taxei specifice — euro/1 cmc —
1	2	3
Hibride, electrice		0
Euro 6		2)
Euro 5	</= 1.200	0,065
	1.201—1.400	0,13
	1.401—1.600	0,195
	1.601—2.000	0,26
	2.001—3.000	0,325
	>3.000	0,39
Euro 4	</= 1.200	0,60
	1.201—1.400	0,9
	1.401—1.600	1,20
	1.601—2.000	2,40
	2.001—3.000	3,00
	>3.000	3,60
Euro 3	</= 1.200	1,50
	1.201—1.400	3,00
	1.401—1.600	4,50
	1.601—2.000	6,00
	2.001—3.000	7,50
	>3.000	9,00

1	2	3
Euro 2	<= 1.200	3,00
	1.201—1.400	6,00
	1.401—1.600	9,00
	1.601—2.000	12,00
	2.001—3.000	15,00
	>3.000	18,00
Euro 1	<= 1.200	6,60
	1.201—1.400	13,20
	1.401—1.600	19,80
	1.601—2.000	26,40
	2.001—3.000	33,00
	>3.000	39,60
Non-Euro	<= 1.200	15,80
	1.201—1.400	31,70
	1.401—1.600	47,50
	1.601—2.000	63,40
	2.001—3.000	79,10
	>3.000	95,10

1) Norma de poluare este cea stabilită prin:

- Regulamentul CE nr. 715/2007 pentru Euro 5 și Euro 6;
- Directiva 98/69/CE și Directiva 2002/80/CE pentru Euro 3 și Euro 4;
- directivele 94/12/CE și 96/69/CE pentru Euro 2;
- directivele 91/441/CEE și 93/59/CEE pentru Euro 1.

2) Nivelul taxei specifice (euro/1 cmc) se va determina odată cu intrarea în vigoare a Normei Euro 6 pentru înmatricularea, vânzarea și introducerea în circulație a vehiculelor noi conform Regulamentului CE nr. 715/2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor.

ANEXA Nr. 3

(Anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008)

Nivelul taxei specifice pentru autovehiculele din categoriile N1, N2, N3, M2 și M3

Norma de poluare a autovehiculului ¹⁾	Nivelul taxei specifice — euro/1 cmc —
1	2
Euro 6/V ²⁾	0
Euro 5/V	0,05
Euro 4/IV	0,25
Euro 3/III	0,5
Euro 2/II	2
Euro 1/I	4
Non-Euro	9

1) Norma de poluare este cea stabilită prin:

- directivele 1999/96/CE și 2005/55/CE pentru Euro III, Euro IV, Euro V;
- directivele 91/542/CEE și 96/1/CE pentru Euro II;
- Directiva 91/542/CEE pentru Euro I.

2) Nivelul taxei specifice (euro/1 cmc) se va determina odată cu intrarea în vigoare a normei Euro 6 pentru înmatricularea, vânzarea și introducerea în circulație a vehiculelor noi conform Regulamentului CE nr. 715/2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009
privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul
convergență**

Având în vedere necesitatea stabilirii unor prevederi suplimentare în vederea optimizării fluxurilor financiare din cadrul programelor operaționale finanțate din instrumente structurale și asigurării capacității de absorbție a acestor fonduri, precum și prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 210 din 31 iulie 2006,

se impune elaborarea în regim de urgență a acestor reglementări.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 17 iunie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Ministerul Finanțelor Publice asigură coordonarea managementului financiar al instrumentelor structurale, precum și coordonarea managementului financiar al contribuției publice naționale totale, putând emite în acest sens instrucțiuni/ghiduri aferente gestionării financiare a instrumentelor structurale, cu caracter obligatoriu pentru autoritățile de management/organismele intermediare.”

2. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) La propunerea Ministerului Finanțelor Publice, prin hotărâri ale Guvernului se pot stabili măsuri specifice de reglementare de natură procedurală sau financiar-bugetară, în scopul accelerării absorbției instrumentelor structurale.”

3. La articolul 5, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În bugetele beneficiarilor care sunt finanțați integral din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale se cuprind sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor proprii, cu respectarea prevederilor art. 12.

(2) În bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii se cuprind integral, cu respectarea prevederilor art. 12 și a prevederilor legislației naționale și comunitare privind ajutorul de stat, sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor proprii, precum și sumele necesare finanțării valorii totale a proiectelor ai căror beneficiari sunt:

a) Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., Compania Națională de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A., Regia Autonomă «Administrația Fluvială a Dunării de Jos» Galați, Compania Națională «Administrația Porturilor Maritime» — S.A. Constanța, Compania Națională «Administrația Porturilor Dunării Maritime» — S.A. Galați, Compania Națională «Administrația Porturilor Dunării Fluviale» — S.A. Giurgiu, Compania Națională «Administrația Canalelor

Navigabile» — S.A., Compania Națională «Aeroportul Internațional Henri Coandă — București» — S.A., Societatea Națională «Aeroportul Internațional București Băneasa — Aurel Vlaicu» — S.A., Societatea Națională «Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța» — S.A., Societatea Națională «Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia» — S.A., Centrul Național de Calificare și Instruire Feroviară — CENAFER;

b) Autoritatea Feroviară Română — AFER, pentru realizarea proiectelor de importanță națională, precum și cele pentru integrarea sistemului de transport feroviar al României în sistemul de transport feroviar european, conform prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) Autoritatea Navală Română, pentru realizarea proiectelor finanțate potrivit prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.133/2002 privind organizarea și funcționarea Autorității Navale Române, cu modificările ulterioare;

d) Compania Națională de Radiocomunicații Navale «Radionav» — S.A., pentru realizarea proiectelor finanțate conform prevederilor art. 1 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 525/1998 privind înființarea Companiei Naționale de Radiocomunicații Navale «Radionav» — S.A. Constanța.”

4. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 5¹, cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. — (1) Beneficiarii prevăzuți la art. 5 au obligația de a depune la autoritățile de management/organismele intermediare cereri de rambursare pentru cheltuielile efectuate, în termen de maximum 3 luni de la efectuarea acestora.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru anumite tipuri de cheltuieli detaliate în normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cererile de rambursare pot fi depuse de beneficiari în termen de maximum 6 luni de la efectuarea acestora.”

5. La articolul 8, literele a) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) sumele reprezentând cofinanțarea publică asigurată de la bugetul de stat pentru proiectele finanțate din instrumente

structurale ai căror beneficiari sunt alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3) și, după caz, la art. 241;

.....
f) sumele necesare pentru acoperirea consecințelor financiare ale întreruperii termenului de plată/suspendării plăților de către Autoritatea de certificare și plată sau de către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare;”

6. La articolul 8, după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor efectuate de beneficiari în baza contractelor de achiziție, încheiate potrivit prevederilor cadrului legal național, și autorizate de Autoritatea de management, dar care ulterior nu sunt considerate eligibile în relația cu Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la lit. c).”

7. La articolul 9, literele a) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) sumele reprezentând cofinanțarea publică asigurată de la bugetul de stat pentru proiectele finanțate din instrumente structurale ai căror beneficiari sunt alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3) și, după caz, la art. 241;

.....
g) sumele necesare pentru acoperirea consecințelor financiare ale întreruperii termenului de plată/suspendării plăților de către Autoritatea de certificare și plată sau de către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare;”

8. La articolul 9, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor efectuate de beneficiari în baza contractelor de achiziție, încheiate potrivit prevederilor cadrului legal național, și autorizate de Autoritatea de management, dar care nu sunt considerate eligibile în relația cu Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la lit. c).”

9. La articolul 10, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) sumele necesare pentru acoperirea consecințelor financiare ale întreruperii termenului de plată/suspendării plăților de către Autoritatea de certificare și plată sau de către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile regulamentelor comunitare;”

10. La articolul 10, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor efectuate de beneficiari în baza contractelor de achiziție, încheiate potrivit prevederilor cadrului legal național, și autorizate de Autoritatea de management, dar care nu sunt considerate eligibile în relația cu Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la lit. a).”

11. La articolul 11, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) sumele reprezentând cofinanțare publică din bugetul de stat pentru programele operaționale care utilizează mecanismul plății directe, în cazul proiectelor ai căror beneficiari sunt alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3) și, după caz, la art. 241;”

12. La articolul 15 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) administrațiile parcurilor, reprezentând unități cu personalitate juridică din structura Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare.”

13. La articolul 22, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Autoritățile de management/Organismele intermediare au obligația de a exclude de la rambursare acele cheltuieli efectuate și declarate de beneficiari pentru care în procesul de verificare a cheltuielilor se constată nerespectarea regulilor de eligibilitate stabilite la nivel național și comunitar.”

14. După articolul 24 se introduce un nou articol, articolul 24¹, cu următorul cuprins:

„Art. 24¹. — În cazul proiectelor proprii implementate în parteneriat, prin excepție de la prevederile art. 5 și 6, liderul și partenerii care sunt finanțați integral sau parțial din fonduri publice cuprind în bugetul propriu numai sumele pe care s-au angajat să le asigure în scopul implementării proiectului, conform acordului de parteneriat, anexă la contractul de finanțare.”

15. În tot cuprinsul ordonanței de urgență, sintagma „taxa pe valoarea adăugată plătită, aferentă cheltuielilor eligibile efectuate” se înlocuiește cu sintagma „taxa pe valoarea adăugată neeligibilă plătită, aferentă cheltuielilor eligibile efectuate”.

Art. II. — În cazul beneficiarilor prevăzuți la art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, care au efectuat cheltuieli pentru care nu au fost depuse cereri de rambursare, termenele prevăzute la art. 5¹ din aceeași ordonanță de urgență încep să curgă de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin ordin al ministrului finanțelor publice, se aprobă modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.548/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 15 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru abrogarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri
de protecție a persoanelor încadrate în muncă

Întrucât, potrivit prevederilor art. 298 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, pe data de 1 ianuarie 2011 se abrogă dispozițiile Decretului nr. 92/1976 privind carnetul de muncă, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 37 din 26 aprilie 1976, cu modificările ulterioare,

având în vedere faptul că prin Hotărârea Guvernului nr. 161/2006 privind întocmirea și completarea registrului general de evidență a salariaților, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit ca, începând cu data de 1 septembrie 2006, registrul general de evidență a salariaților să se depună în formă electronică,

în considerarea faptului că, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 161/2006, cu modificările și completările ulterioare, registrul general de evidență a salariaților se transmite la inspectoratul teritorial de muncă în format electronic, iar evidența registrelor, respectiv a datelor cuprinse în acestea, se ține într-o bază de date organizată la nivelul Inspecției Muncii, nu mai este necesară menținerea obligațiilor angajatorilor prevăzute la art. 1 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, republicată, referitoare la înregistrarea contractelor individuale de muncă la inspectoratele teritoriale de muncă.

Ținând cont de necesitatea asigurării protecției drepturilor salariaților, în sensul gestionării registrelor generale de evidență a salariaților, respectiv a datelor cuprinse în acestea, prin intermediul bazei de date organizate la nivelul Inspecției Muncii,

având în vedere faptul că România dorește să implementeze principiile Strategiei pentru o mai bună reglementare (Better regulation),

întrucât cele menționate mai sus vizează interesul public și constituie elementele unei situații extraordinare ce nu suferă amânare, este obligatorie reglementarea unor măsuri de natură a proteja drepturile salariaților și a reduce birocrăția, neadoptarea acestora având drept consecință negativă afectarea unui interes public, ceea ce impune promovarea prezentei ordonanțe de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La data de 1 ianuarie 2011 se abrogă Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 20 martie 2007, cu excepția art. 2—16, care se abrogă la data de 1 februarie 2011.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și protecției
sociale,

Ioan Nelu Botiș

București, 28 decembrie 2010.

Nr. 123.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale
ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă
și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Având în vedere faptul că Agenția Domeniilor Statului, cu toate că este instituție publică finanțată integral din bugetul de stat, este condusă de către un consiliu de administrație, organism colectiv de conducere, care hotărăște asupra modului de utilizare a creditelor bugetare, fapt care intră în contradicție cu prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește că gestionarea creditelor bugetare se face de către ordonatorul de credite, care este conducătorul instituției publice,

ținând cont că, într-un stat de drept, respectarea legilor constituie o obligație fundamentală, iar orice demers în sensul îndeplinirii acestei obligații constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 iunie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Agenția Domeniilor Statului este condusă de un președinte, ajutat de un vicepreședinte.

(2) Președintele și vicepreședintele sunt numiți și revocați prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(3) Președintele și vicepreședintele își desfășoară activitatea pe baza unor criterii de performanță stabilite de ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, incluse în contractul de muncă.

(4) Activitatea președintelui și a vicepreședintelui este evaluată semestrial de către o comisie desemnată prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(5) Președintele Agenției Domeniilor Statului are calitatea de ordonator terțiar de credite.

(6) Președintele reprezintă Agenția Domeniilor Statului în raporturile cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, cu alte persoane juridice și fizice, precum și în justiție.

(7) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele emite decizii.

(8) Președintele și vicepreședintele sunt remunerați potrivit reglementărilor legale referitoare la salarizarea unitară a personalului contractual plătit din fonduri publice, încadrat în instituții publice centrale, fără a putea depăși nivelul de salarizare al secretarului de stat, respectiv al subsecretarului de stat.”

2. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 5¹, cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. — (1) Privatizarea societăților comerciale agricole care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă, constituite în conformitate cu Legea nr. 15/1990, cu modificările ulterioare, administrarea acestora până la privatizare și concesionarea sau arendarea terenurilor proprietate publică și privată a statului,

aflate în exploatarea acestora, se coordonează de către Comitetul de privatizare, concesionare și arendare, denumit în continuare *Comitet*, organism fără personalitate juridică, constituit în cadrul Agenției Domeniilor Statului.

(2) Din Comitet fac parte, în mod obligatoriu, reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, ai Ministerului Finanțelor Publice și ai Agenției Domeniilor Statului. Atribuțiile, componența și numărul membrilor Comitetului se stabilesc prin hotărâre de Guvern, la propunerea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.”

3. În tot cuprinsul legii, sintagma „Consiliul de administrație” se înlocuiește cu sintagma „Comitetul de privatizare, concesionare și arendare”.

Art. II. — Hotărârea Guvernului prin care se stabilesc atribuțiile, componența și numărul membrilor Comitetului de privatizare, concesionare și arendare din cadrul Agenției Domeniilor Statului se adoptă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — Până la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. II, activitățile de privatizare a societăților comerciale agricole care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă, constituite în conformitate cu Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările ulterioare, de administrare a acestora până la privatizare și de concesionare sau arendare a terenurilor proprietate publică și privată a statului, aflate în exploatarea acestora, sunt coordonate de către președintele Agenției Domeniilor Statului.

Art. IV. — Termenele prevăzute la art. 18 și art. 19 alin. (2), la nr. crt. 3 coloana a 5-a și la nr. crt. 8 coloana a 5-a din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2010 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 2 iulie 2010, se prorogă până la data de 1 februarie 2011.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea alin. (2) și (4) ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2005 privind unele măsuri pentru derularea și finalizarea privatizării societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice „Electrica Moldova” — S.A. și „Electrica Oltenia” — S.A.

Având în vedere necesitatea armonizării prevederilor cuprinse în actele normative care reglementează vânzarea către salariați a pachetelor de acțiuni deținute de Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A. la filialele sale, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 31/2004 privind unele măsuri pentru derularea procesului de privatizare a Societății Comerciale de Distribuție a Gazelor Naturale „Distrigaz Sud” — S.A. București și a Societății Comerciale de Distribuție a Gazelor Naturale „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș, precum și a societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 169/2004,

întrucât la data de 31 decembrie 2010 expiră termenul până la care persoanele îndreptățite mai pot achiziționa acțiuni la Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A. și la Societatea Comercială „E.ON Moldova Furnizare” — S.A., succesoare legale ale Societății Comerciale Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica Moldova” — S.A., iar prin imposibilitatea achiziționării acțiunilor în termenul legal prevăzut categoriile de persoane menționate pierd acest drept, creându-se astfel o diferență nejustificată de tratament între salariații societăților comerciale foste filiale ale „Electrica” — S.A.,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Alineatele (2) și (4) ale articolului 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2005 privind unele măsuri pentru derularea și finalizarea privatizării societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice „Electrica Moldova” — S.A. și „Electrica Oltenia” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 27 iulie 2005, aprobată cu completări prin Legea nr. 277/2005, cu modificările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Nu vor forma obiectul dreptului de opțiune constituit potrivit alin. (1) acțiunile deținute de Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice «Electrica» — S.A. la Societatea Comercială Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice «Electrica Moldova» — S.A., care urmează să fie achiziționate până la data de 31 decembrie 2011 de către salariați, membri ai consiliului de administrație al fiecărei societăți și al «Electrica» — S.A. și pensionari cu ultimul loc de

muncă la una dintre aceste societăți, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 31/2004 privind unele măsuri pentru derularea procesului de privatizare a Societății Comerciale de Distribuție a Gazelor Naturale «Distrigaz Sud» — S.A. București și a Societății Comerciale de Distribuție a Gazelor Naturale «Distrigaz Nord» — S.A. Târgu Mureș, precum și a societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 169/2004.

.....
(4) Nu vor forma obiectul dreptului de opțiune constituit potrivit alin. (3) acțiunile care urmează să fie achiziționate până la data de 31 decembrie 2011 de către salariați, membri ai consiliului de administrație al «Electrica Moldova» — S.A. și al «Electrica» — S.A. și pensionari cu ultimul loc de muncă la una dintre aceste societăți, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 31/2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 169/2004.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Ion Ariton

București, 28 decembrie 2010.
Nr. 126.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind introducerea unor restricții de circulație pe drumul național DN 1 (E 60), sectorul București—Ploiești—Brașov

Pentru fluidizarea traficului și limitarea intensității acestuia, precum și pentru protecția unor sectoare de drumuri, în temeiul art. 12 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru vehiculele rutiere, altele decât cele destinate exclusiv transportului de persoane, cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 7,5 tone se introduce restricția temporară de circulație, în perioada 1 ianuarie 2011—31 decembrie 2011, în zilele de luni până vineri, între orele 6,00—22,00, pe următoarele sectoare din drumul național DN 1 (E 60):

a) de la București (DN 1, km 7+418, aflat la intersecția str. Ion Ionescu de la Brad cu Bd. Aerogării) până la Bărcănești (intersecția DN 1, km 53+650, cu DN 1A, km 70+550);

b) de la Ploiești (intersecția DN 1, km 67+248, cu DN 1B) până la Brașov (DN 1, km 159+600, intrare în municipiu).

(2) În sensul prezentului ordin, prin *vehicul rutier*, altul decât cel destinat exclusiv transportului de persoane, cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 7,5 tone, se înțelege orice autovehicul rutier înmatriculat, având cel puțin două axe, sau orice ansamblu format dintr-un autovehicul și semiremorca ori remorcile tractate de acesta.

(3) Semnalizarea rutieră a restricției prevăzute la alin. (1), precum și semnalizarea rutieră de orientare a participanților la trafic se realizează prin grija Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., denumită în continuare CNADNR — S.A.

(4) CNADNR — S.A. va aduce la cunoștința participanților la trafic introducerea restricției prevăzute la alin. (1), precum și principalele rute de tranzit ocolitoare recomandate.

Art. 2. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 1, circulația vehiculelor este permisă pe baza autorizației nominale de circulație, eliberată pentru fiecare vehicul de CNADNR — S.A., conform metodologiei prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Autorizația nominală de circulație este valabilă numai în original, în perioada, pe traseul și în condițiile înscrise în aceasta. Autorizația nominală de circulație nu este transmisibilă.

(3) Autorizația nominală de circulație nu poate fi eliberată cu mai mult de 15 zile calendaristice înainte de prima zi de valabilitate.

Art. 3. — (1) Autorizația nominală de circulație se păstrează, în original, la bordul vehiculului și se prezintă la controlul organelor abilitate. În cazul pierderii, furtului, deteriorării sau schimbării deținătorului vehiculului pentru care a fost eliberată, cu excepția cazurilor de leasing, autorizația nominală de circulație se consideră nulă și nu se înlocuiește. În acest caz, deținătorul poate solicita eliberarea unei noi autorizații, în condițiile prezentului ordin.

(2) Autorizația nominală de circulație își păstrează valabilitatea în cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului, pentru același deținător, cu menținerea celorlalte înscrisuri din autorizația nominală de circulație.

Art. 4. — Prevederile art. 1 nu se aplică pentru:

a) vehiculele deținute de unitățile Ministerului Apărării Naționale;

b) vehiculele deținute de unitățile subordonate Ministerului Administrației și Internelor;

c) vehiculele deținute de CNADNR — S.A. și de subunitățile acesteia;

d) vehiculele specializate utilizate în exclusivitate pentru servicii de ambulanță;

e) vehiculele deținute de serviciile de urgență, așa cum sunt definite în Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;

f) vehiculele care efectuează transporturi în interesul NATO sau pentru Parteneriatul pentru Pace, așa cum sunt definite în Legea nr. 23/1996 pentru ratificarea Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la statutul forțelor lor și a Protocolului adițional, încheiate la Bruxelles la 19 iunie 1995, cu modificările ulterioare;

g) vehiculele deținute de instituții ale statului cu atribuții în securitatea și siguranța națională;

h) vehiculele care efectuează activitatea de deszăpezire, în baza contractelor încheiate cu CNADNR — S.A.;

i) vehiculele care efectuează transporturile prevăzute în anexa nr. 2, în condițiile stabilite prin prezentul ordin.

Art. 5. — Transporturile prevăzute la lit. A-I din anexa nr. 2 se pot efectua dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

a) încărcătura se încadrează în una dintre categoriile prevăzute și este justificată prin documente de însoțire a mărfii, în cazul persoanelor juridice;

b) încărcătura se încadrează în una dintre categoriile prevăzute și este justificată prin certificat de producător, în cazul persoanelor fizice;

c) conducătorul auto deține ordinul de intervenție, semnat de conducătorul unității sau de persoana desemnată, dacă este cazul;

d) se realizează fără încărcătură, de la locul descărcării sau până la locul încărcării, în cazul în care acesta se află pe unul dintre sectoarele restricționate, până la prima intersecție cu un drum național.

Art. 6. — Transporturile prevăzute la lit. J din anexa nr. 2 se pot efectua pe unul dintre sectoarele restricționate numai dacă

au punctul de origine/destinație sau efectuează controlul vamal pe acel sector, făcând dovada astfel:

a) pentru circulația fără încărcătură, pentru încărcare — în baza comenzii de transport în original sau vizată în original de operatorul de transport;

b) pentru circulația fără încărcătură, după descărcare — cu C.M.R., în original;

c) pentru circulația cu încărcătură, pentru descărcare — în baza C.M.R., în original;

Art. 7. — (1) Transporturile prevăzute la lit. K din anexa nr. 2 se pot efectua de către riverani numai pe sectorul de drum restricționat pe care aceștia își au domiciliul/sediul social sau punctul de lucru declarat la registrul comerțului.

(2) În sensul prezentului ordin, prin *riveran* se înțelege orice persoană fizică sau juridică ce are domiciliul/sediul social sau punctul de lucru declarat la registrul comerțului pe unul dintre

sectoarele restricționate prevăzute la art. 1 ori în localitățile la care singura cale de acces la un drum național este pe unul dintre sectoarele restricționate prevăzute la art. 1.

(3) Dovada îndeplinirii condițiilor stabilite la alin. (1) se face la solicitarea organelor de control, în traseu, cu cartea de identitate a deținătorului, în cazul persoanelor fizice, sau cu certificatul constatator emis de registrul comerțului din care să reiasă sediul social ori punctul de lucru, în copie ștampilată și semnată în original de către conducătorul unității, cu înscrisul „Conform cu originalul”, în cazul persoanelor juridice.

Art. 8. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează potrivit prevederilor legale.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 27 decembrie 2010.
Nr. 1.036.

ANEXA Nr. 1

METODOLOGIE

de eliberare a autorizației nominale de circulație

1. Eliberarea autorizațiilor se face la solicitarea persoanelor fizice sau juridice, în baza documentației prezentate.

2. Documentația cuprinde următoarele:

2.1. memoriu din care să rezulte necesitatea efectuării transportului pe traseul sau pe traseele solicitate, numărul de vehicule pe fiecare traseu, numerele de înmatriculare, perioada pentru care se solicită autorizarea;

2.2. certificatul de înmatriculare, în copie, pentru fiecare vehicul, inclusiv semiremorcile și/sau remorcile;

2.3. copia documentelor care atestă plata tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale (rovinieta), valabilă pe perioada pentru care se solicită autorizarea;

2.4. autorizația specială de transport pentru depășiri de limite masice și/sau dimensiuni maxime admise, dacă este cazul, sau declarație pe propria răspundere că nu se depășesc în circulație limitele masice și/sau dimensiunile maxime admise prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

2.5. dovada achitării tarifului pentru utilizarea zonei drumurilor naționale, dacă este cazul;

2.6. copie a contractului de închiriere/leasing, în cazul în care solicitantul autorizației nominale de circulație nu este deținătorul vehiculelor;

2.7. dovada necesității efectuării transportului pe sectorul de drum restricționat (contracte, comenzi de transport etc.).

Fiecare pagină a documentelor, transmise în copie, va purta înscrisul „Subsemnatul,, administrator al, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii penale privind falsul în declarații, că prezentul act este conform cu originalul.”, semnătura administratorului și ștampila unității, în original.

3. Analiza documentațiilor:

3.1. analiza documentației se realizează de către o comisie formată din reprezentanți ai CNADNR — S.A.;

3.2. comisia se întrunește periodic, în raport cu numărul și importanța solicitărilor.

4. Concluziile comisiei privind analiza documentației pentru eliberarea autorizațiilor nominale de circulație se consemnează într-un proces-verbal.

5. Condiții pentru acordarea autorizațiilor nominale de circulație:

5.1. punctul de origine sau de destinație al transportului se află situat pe traseul restricționat;

5.2. nu există trasee alternative pentru acces la punctul de origine sau de destinație al transportului;

5.3. sectorul de drum pentru care se autorizează transportul trebuie să fie cât mai scurt, prin folosirea în principal a traseelor alternative;

5.4. caracteristicile tehnice și geometrice ale traseelor alternative nu conferă posibilitatea efectuării transportului pe aceste trasee;

5.5. autorizația se eliberează pe o perioadă maximă egală cu perioada de valabilitate a rovineții, dar care nu poate depăși data de 31 decembrie 2011;

5.6. comisia își rezervă dreptul de a nu elibera autorizații persoanelor fizice sau juridice care nu au depus documentația completă, care nu au respectat cele declarate în documentație referitoare la circulația cu depășiri ale limitelor maxime admise ori care nu au respectat condițiile impuse la autorizare.

6. Autorizarea efectuării transportului:

6.1. în cazul avizării documentației, autorizația de circulație se completează și se semnează conform competențelor;

6.2. în cazul în care nu se avizează efectuarea transportului, documentația nu se restituie solicitantului.

7. Depunerea documentațiilor se realizează în fiecare zi, de luni până vineri, între orele 9,00—16,00, la Registratura generală a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

8. Autorizațiile se pot ridica de la Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. (CNADNR — S.A.), în fiecare zi de marți și joi, între orele 13,30—16,00.

9. CNADNR — S.A. va ține evidența tuturor autorizațiilor de circulație eliberate.

10. Documentațiile se arhivează o perioadă de 6 luni la sediul CNADNR — S.A.

LISTA

transporturilor care nu se supun restricției de circulație, conform art. 4 din ordin

- A. Transporturi de animale vii și de produse perisabile de origine animală și vegetală:
- I. Animale vii din toate speciile:
 1. bovine;
 2. porcine;
 3. ovine;
 4. cabaline, măgari;
 5. iepuri;
 6. vânat;
 7. animale de menajerie;
 8. păsări, inclusiv pui de o zi;
 9. păsări exotice;
 10. colonii de albine;
 11. broaște, melci vii;
 12. faună acvatică;
 13. animale de companie (câini, pisici, maimuțe).
 - II. Carne și preparate din carne:
 1. carne, indiferent de specie, inclusiv vânat, refrigerată și congelată;
 2. preparate din carne, cu termen de valabilitate de maximum o săptămână.
 - III. Lapte și produse lactate:
 1. lapte lichid;
 2. produse lactate proaspete (iaurt, chefir, frișcă, smântână și altele);
 3. brânzeturi;
 4. unt, margarină;
 5. înghețată.
 - IV. Ouă și produse din ouă:
 1. ouă de consum;
 2. ouă pentru incubare;
 3. produse din ouă (melanj, maioneză).
 - V. Pește și produse din pește:
 1. pește refrigerat și congelat;
 2. icre de pește;
 3. ouă embrionate de pește;
 4. preparate din pește, cu termen de valabilitate de maximum o săptămână;
 5. fructe de mare în stare proaspătă.
 - VI. Pulpe de broască, raci, melci, midii, stridii, scoici și altele în stare proaspătă
 - VII. Subproduse de abator pentru industria farmaceutică
 - VIII. Pâine și produse de panificație proaspete
 - IX. Produse biologice și medicamente de uz veterinar
 - X. Material seminal
 - XI. Produse vegetale perisabile:
 1. fructe și legume proaspete;
 2. material săditor destinat plantării (răsaduri, puieți de pomi, bulbi, rizomi, stoloni, drajoni, cepe, butași și altele asemenea);
 3. flori tăiate;
 4. plante ornamentale în ghivece.
- B. Deplasarea vehiculelor care participă la intervenții în caz de forță majoră, în caz de fenomene naturale care afectează căile de comunicații și telecomunicații, zone locuite și obiective de interes național
- C. Transporturi funerare
- D. Transportul de echipamente de prim ajutor și ajutoare umanitare în cazul unor calamități sau dezastre naturale
- E. Transporturi poștale
- F. Transporturi pentru distribuirea de carburanți
- G. Transporturi de mărfuri sub temperatură controlată
- H. Transporturi cu vehicule destinate prin construcție tractării vehiculelor avariate
- I. Transporturi cu vehicule specializate destinate prin construcție salubrității
 - J. Transporturile de mărfuri în trafic internațional, efectuate de operatorii de transport români și/sau străini, cu puncte de descărcare/încărcare pe sectorul restricționat
 - K. Transporturile efectuate cu vehicule deținute de către riverani în proprietate sau în baza unui contract de leasing

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii ianuarie 2011

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, precum și al Convenției nr. 184.575/13/2005 încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna ianuarie 2011, se aprobă prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu

discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 4.800 milioane lei, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 28 decembrie 2010.
Nr. 2.885.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE
al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna ianuarie 2011

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna ianuarie 2011, Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea de emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Codul ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO1112CTN019	04.01.2011	06.01.2011	05.01.2012	364	1.000.000.000
RO1112CTN027	10.01.2011	12.01.2011	11.01.2012	364	800.000.000
RO1112CTN035	17.01.2011	19.01.2011	18.01.2012	364	1.000.000.000
RO1111CTN045	24.01.2011	26.01.2011	26.08.2011	212	1.000.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 7 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice la rate diferite ale randamentului nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul emisiunilor anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitivă sau necompetitivă va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360}$$

$Y = r/P$,

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu 4 zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

PROSPECT DE EMISIUNE
al obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna ianuarie 2011

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului și refinanțării datoriei publice în luna ianuarie 2011, Ministerul Finanțelor Publice anunță redeschiderea emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadența la 3 ani și la 5 ani, cu următoarele caracteristici:

Codul ISIN*)	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Rata cuponului — % —	Dobânda acumulată — lei/titlu —	Valoarea nominală totală — lei —
RO1013DBN023	06.01.2011	10.01.2011	25.07.2013	3	6,25	289,38	500.000.000
RO1015DBN010	20.01.2011	24.01.2011	30.04.2015	5	6,00	442,19	500.000.000

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., aceste serii se tranzacționează simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valoarea nominală totală a emisiunii de obligațiuni de stat de tip benchmark poate fi majorată prin redeschideri ulterioare ale acesteia.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark este de 10.000 lei.

Art. 4. — Dobânda (cuponul) pentru obligațiunile de stat de tip benchmark cu scadență la 3 ani și la 5 ani se plătește anual la datele specificate în prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 708/2010 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii martie 2010, fiind determinată conform formulei:

$$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)},$$

în care:

D = dobânda (cuponul);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 10 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 9 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul emisiunilor anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 8. — Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

51948368448742